

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றமபலம

மருதாரந்தாதி.

தலைமலைகண்டதேவர்

இயற்றியது.

இஃது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

செய்த உரையுடன

மேற்படியூர்

சதாசிவபிள்ளையால்

செனனப்பட்டனர்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்றதிப்பிக்கப்பட்டது

மூன்றாம் பதிப்பு.

மனமதவ்ஸ ஐப்பசியீ

இதனவிலை அணு - ௪

(Copyright Registered.)

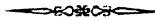

கணபத துணை.

AMIL-PAIN ம்

மருதாரந்தாதி

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

ஒருகொம்பிருபத மும்மத நாலவா யொரைநதுகரம்
பெருகுஞ் செவிசிறு குங்கண புகாமுகம் பெற்றதநதி
முருகன் றமைய னுமைமைநத னைநது முகனமகனமான
மருகன் றுணைநம மருதாரந தாதி வருவிககவே.

இதனது பதப்பொருள் ஒரு கொம்பு - ஒருகோடடையும—இரு பதம் - இரண்டு திருவடிகளையும்—மும்மதம் மூன்று மதங்களையும்—நால வாய - தூங்குகின்ற வாயையும்—ஒரைநது கரம் - ஐந்தது கைகளையும்—பெருகும் செவி - பெருத்த காதுகளையும்—சிறுகும் கண் - சிறுத்த கண்களையும்—புகா முகம் - புறகென்ற நிறத்தையுடைய முகத்தையும்—பெற்ற தநதி - பெற்ற யானையும்—முருகன் தமையன் - முருகக்கடவுளுக்குத் தமையனாரும்—உமை ஸைந்தன் - பாடப்பதி தேவியாருக்குக் குமாரரும்—ஐந்தது முகன் மகன் - ஐந்துமுகங்களையுடைய சிவபெருமானுக்குப் புத்தலவரும்—மால மருகன் - விட்டுணுவுக்கு மருமகனானுமாகிய விநாயக்ககடவுள்—நம மருதார அநதாதி வருவிககத் துணை - நமமுடைய மருதாரநதாதியைச் செய்தற்குத் துணையாவா, எனறவாறு.

நூல்.

திருப்பங்கையத்தநமமாதுக்களித்தவனசெநதுவாவாயத்
 திருப்பங்கையத்தனபுகாமருதூரனறிரையெழுநத
 திருப்பங்கையத்தனவாகத்தனமுனறெமமுனமழுத
 திருப்பங்கையத்தனிருப்பனென்னெஞ்சிறறிருக்கறவே

(இ - ள) திரு அததம பங்கை நம மாதுக்கு அளித்த
 யன் - அழகையுடைய பாதியாகிய பாகத்தை நமமுடைய
 உமாதேவியாருக்குக் கொடுத்தவரும்—செம துவா வாயத்
 திருப் பங்கையத்து அன்பு கூட மருதூரன - செம்பவளம்போ
 லும் வாயையுடைய இலக்குமி தாமரைமலரினகண அன்பு
 ிகுந்திருக்கப்பெற்ற மருதூரையுடையவரும்--திரை எழுநது
 அதிர் அம கயத்து உப்பு அன ஆகத்தன நான்கு - அலை
 எழுநது ஒலிக்கின்ற நீரையுடைய ஆழமாகிய கடலைப்
 போன்ற சரீரத்தையுடைய விட்டுணுவுக்கும் பிரமனுக்கும்—
 தெவ முன மழுத திருப்பு அம கை அததன் - பகைவராயள
 ளாகடக்கு எதிரே மழுப்படையைத் திருப்புகின்ற அழகிய
 கையையுடைய பிதாவுமாகிய சிவபெருமான—என நெஞ்சில
 திருக்கு அற இருப்பன் - என மனசினகண்ணே குற்றம் நீங்
 குமவண்ணம் எழுந்தருளியிருப்பா எ-று கயம-ஆழம் உப்பு-
 கடல அன்ன அன என இடைக்குறைந்து நின்றது (க)

திருக்கண்டநம்புமடியாகக்கொட்டாதசிவன்கரிய
 திருக்கண்டநதமருதூரனவெறபினிறறிங்களசெங்க
 திருக்கண்டநதினுநதாதவமுஞ்சிதைக்குமிநத்த
 திருக்கண்டநண்பனகேகவந்ததாலறத்திராநதவனே

(இ - ள) நம்பும் அடியார்க்குத் திருக்கு அண்ட ஓட
 டாத சிவன் - (தமமை) வீருமபும் அடியவாகடக்குக் குற்றம்
 அணுக விடாத சிவபிரானும்—கரிய திருக் கண்டன் - கரிய
 அழகிய கழுத்தையுடையவரும்—நநதம் மருதூரன வெறபி

னில-நமமுடைய மருதூரையுடையவருமாகிய கடவுளுடைய
மலையினகண்ணே—திங்கள் செங்கதிர் உக்கு அண்டம் நந்தி
னும் - சந்திரனும் சூரியனும் உதிராது அண்டங்கள் கெட
னும்—நந்தா தவமும் சிதைக்கும் இரத்த திரு - கெடாதா
ராகிய முனிவருடைய தவததையும் கெடுக்கின்ற இரதப்பெ
ணை—கண்ட நண்பன் அங்கே வந்ததால் அறத் தீராத
வன் - கண்ட சிநேகன் அங்கே வந்தமையால் மிகத் தெளிந
தவன். எ-று. [பாங்கன தலைவனை வியத்தல] (2)

தவனனிவங்கமலமலராமயனிசந்திரனமா
தவனனிவங்கமலமொருகாலவெமமைததனமைகுணரூ
தவனனிவங்கமலனவையாமவனசாரவொண்ணூ
தவனனிவங்கமலமருதூரனசரணமககே.

(இ - எ.) தவனன் - சூரியனும்—இலம் கமலமலா ஆம்
அயன் - வீடு தாமரைமலராகப்பெற்ற பிரமனும்—சந்திரன் -
சந்திரனும்—மாதவன் - வீட்டுணுவும்—நல நிலம் - நணமை
யாகிய பூமியும்—கமலம்-நீரும்—ஒருகால வெமமைத தனமை
குணரூதவன் - ஒருகாலத்தினும் வெமமையாகிய குணம் நசிக
கப்பெற்றதவனாகிய அக்கினியும்—அனிலம் - காற்றும—கய
அலன் - ஆகாயமும் அலலாதவராயும்—அவை ஆமவன்
அவைகளாவாராயும்—சார ஒண்ணாத வனன் - அடைய
வொண்ணாத சுகிபுடையுடையவராயும்—இவங்கு அமலன் -
விளங்காநின்ற மலமுத்தராயும்—மருதூரன்-மருதூரையுட
யவராயுமுள்ள சிவபெருமான—நமகஞ்ச சரண - நமக்குப
புகலிடம் எ-று. வனம் - சுகிபுடையுடையவராயும். (3)

நமனத்தியானநஞ்சென்னக்கொதித்தெமமைநாடிமு
னமனத்தியானநின்பாறசெலலநலகுமுநானகுக்கைய
னமனத்தியானனனத்தபத்தாகக்கென்றுநலவவனே
நமனத்தியானஞ்சேயவாமருதூருறைநாயகனே.

(இ - ள) நமன அதி ஆன நஞ்சு எனன்க் கொதித்து எய்மை நாடிடு முன - இயமன கடலில உண்டாகிய விடம போலக் கோபித்து நமமைத தேடுமுன்னா—நம மனம் தியானம் நினபால செலல நலகு - நமது மனசினாலே செய்யப்படும் தியானம் உமமிடத்தே செலலுமவண்ணம் அருளசெய்யும்,—முநநானகு கை ஆன மன - பனனிரண்டுதிருக்கரங்கள் (தமககு) உண்டாகப்பெற்ற தலைவராகிய முருக்ககடவுளுக்கும்—அத்தி ஆனனன அதத - யானையினது முகத்தையுடையவராகிய விநாயகக்கடவுளுக்கும் பிதாவே,—பத்தாககு என்றும் நலவவனே - அனபாகடகு எநநானும் நலவவரே,—நம - (உமககு) வணக்கம்,—நதது யானம் செய வரா மருதூர உறை நாயகனே - சங்குகள ஊாதலைச செய்கின்ற நீரையுடைய மருதூரினகண எழுநதருளியிராநின்ற தலைவரே.எ-று. யானம் - ஊாதல வாடா - நீர். (ச)

அகனகத்தான ததழ்வீழ்நதலறவடியொன்றின யகனகத்தான ததநாலேநதினானையடாததவன்றூ யகனகத்தானமதிலசூழ்மருதூரையடைபவரே யகனகத்தானினைததைமபுலத்துன்பமறுப்பவரே.

(இ - ள) அகல நகம தானதது அடி வீழ்நது அலற - பரநத (கைலாச) மலையாகிய இடத்தினது அடியினகண் விழுநது கற்றுமவண்ணம்—அடி ஒன்றின நாயகம் நகத்தான அததம் நாலேநதினான அடர்த்தவன - ஒருபாதத்திலுள்ள பெருவிரனகத்தினால் இருபதுகைகையுடையவலாகிய இராவணனை வருத்தினவராகிய சிவபெருமானுடைய—தூய கனகத்தான மதில சூழ் மருதூரை அடைபவரே - சுத்தமாகிய பொன்னினாலே மதிலகள சூழப்பெற்ற மருதூரைச சோபவரே—அகன் நகத் தாமநினைத்து - (தம) மனம் மலரும்வண்ணம் தாம சிந்தித்து—ஐம்புலம் துன்பம் அறுப்பவா - ஐம்புல

னகளாலாகிய துன்பங்களை ஒழிப்பவர ள - று. சிவபெருமானு
டைய மருதூரையெனக் கூட்டுக (௫)

அறுகாலனஞ்செறிவாராமருதூரரையாழியினபா
லறுகாலனஞ்சமாகண்டரைத்தொண்டரையாள்பவரை
யறுகாலனஞ்சொரிவேளவியினூலவணங்கனபாககரு
ளறுகாலனஞ்சவருகாலமுமோரலைவில்லையே.

(இ - ள) அறுகால அனம செறி வார மருதூரரை-வண
கெனும் அன்னங்களும் நெருங்குகின்ற நீரையுடைய மருதூ
ரையுடையவரும்—ஆழியினபரீல அறுகாலன நஞ்சு அமா
கண்டரை - கடலினிடத்தாளள சேடனுடைய விடம பொரு
நதிய கழுத்தினையுடையவரும்—தொண்டரை ஆளபவரை -
அடியார்களை ஆளபவருமாகிய சிவபெருமானே—அறுகு ஆல
அனம சொரி வேளவியினூல வணங்கு அனபாககு - அறுகை
யும் ஆலஞ்சமித்தையும் அன்னத்தையும் சொரிக்கின்ற யாகத்
தினூல வணங்குகின்ற பத்தாகளுக்கு,—அருள அறு காலன
அஞ்ச வரு காலமும - கருணை அறற இயமன அஞ்சம வண
ணம- வருகின்ற காலத்தினும்,—ஒரலை வு இல்லை - ஒருதுன்ப
மும இல்லை. ள - று. (சு)

அலைமபுயங்கமணிமுடியானகொன்றையநதொடைய
லலைமபுயனமருதூரவைகைநாடடினிளலைவிறபை
யலைமபுயங்கமவினைபோயத்தயரும்கலகைக்குவந
தலைமபுயமலாப்பானறொலைப்பானென்றரிவையரே.

(இ - ள.) அலை அம புயங்கம அணி முடியான - திரை
யையுடைய கங்காசலத்தையும் பாம்பையும் அணிந்த முடி
யையுடையவரும்—அம கொன்றைத் தொடையல அலை அமபு
யன - அழகிய கொன்றைமலை அசைக்கின்ற அழகிய புயத்தை
யுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—மருதூர வைகை
நாடடினில - மருதூரைத் தன்னிடத்தைய வைகைநதி

சூழநத நாட்டினகண்ணே—ஆலை வில பையல் ஐயம்பு உயங்கும வினை போய - கருப்புவிவிலையுடைய சிறுவனாகிய மனமதன ஐந்துபாணங்களினால் (எனனை) வருததுகின்ற தொழிலங்கி—துயரும் அகலகைக்கு-துன்பமும் ஒழிதறப்பொருட்டு—அலை அம்புயம் அலாப்பான என்று வந்தது தொலைப்பான - இவ்விரவைத் தாமரைமலரை அலாததுவோனாகிய சூரியன எப்பொழுது வந்தது போக்குவான,—அரிவையரே - பெண்களே. எ - று. நானகாமடியில் அலலையென்பது அலையென இடைக்குறைந்து கின்றது. [இரவீனீட்டம்] (எ)

அரியரவிநதனபுகழ்மருதூருறையையன றுய்ய
வரியரவிநதம்புனைவோனசிலம்பினதாமனித
ரரியரவிநதமதமாவின்னையமராகுலததுக
கரியரவிநதமுயலுனறினறேகும்வதரிததே.

(இ - ள்.) அரி அரவிநதன புகழ் மருதூர உறை ஐயன - விட்டுணுவும பிரமணும் புகழும் மருதூரினகண எழுந்தருளியி ராநின்ற பிதாவும்—துய்ய அரி அரவு இநது அம் புனைவோன - ஈததமாகிய அக்கினியையும் பாம்பையும் சந்திரனையும் கங்கா சலததையும் அணிபவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—சிலம் பின் அதா - மலையினிடத்ததாகிய வழியினகண்ணே—மனிதா அரியா - மனிதர்கள் அரியர்கள்;—அ விநதம் மதம் மாவின்ன அம்ரா - அநத விநதமலைபோலும் மதததையுடைய யானைகள் தந்தொழிலின அடங்காவாம்,—குலததுக்கு அரியா - குலத்தினகண்ணே (நாம்) மேலோர்;—அவதரிதது அவிநத முயல ஊன தினறு ஏகும் - (நீங்கள் இங்கே) தங்கி வெந்த முயலிறைச்சியை உண்டு (நாளைப்) போங்கள். எ - று. [விருநது விலக்கல.] (அ)

அவதரிக்கும்புகழ்மாமருதூரனெனனைமபுலன
யவதரிக்கும்பகைசெறாளுரனவெறபிராழலவா

யவதரிக்குமபசுநதேனுநதருஞ்சொலமுதொழுகி
யவதரிகுமபொறுக்கபடைத்தானகமலாலையனே.

(இ - ள) அவதரிகும புகழ் மா மருதூரன - தங்கு
கின்ற கோததியையுடைய பெரிய மருதூரையுடையவரும்—
என ஐம்புலன ஆய் அவதரிக்கும் பகை செற்று ஆள அரசன -
என்னுடைய ஐம்புலன்களாயப் பிறக்கும் பகையைக் கெடி
த்து ஆண்டருளும் அரனென்னுந் திருநாமததையுடையவரு
மாகிய சிவபெருமானுடைய—வெறபின் ஆர் அழல வாய
அதா - மலையினகண்ணே நிறைந்த அக்கினியைத் தன்னிட
த்துடைத்தாகிய வழியை,—இககும பசுநதேனும் தருமசொல
அமுது ஒழுகிய அதரிகும - கருப்பஞ்சாறறையும் பசுநதே
னையும் போலும் சொல்லாகிய அமுதம் ஒழுகப்பெற்ற அதரத்
தையுடையவளாகிய பெண்ணுககும,—பொறுக்கப் படைத்
தான கமலாலையன - பொறுக்குமபடி படைத்தனன பிரமன்.
எ - று. [பின் சென்ற செவிலி இரங்கல.] (சு)

ஆலையனங்கனெய்யாமனெஞ்சேநமமையனபாசிரதை
யாலையனங்கமங்கத்தணிவோனரனாரமளி
யாலையனங்கமவருநதியுநதேடறகரியவனகை
யாலையனங்கவகொண்டோனமருதூரனடிவணங்கே.

(இ - ள.) நெஞ்சே - மனமே,—ஆலை அனங்கன நமமை
எய்யாமல - கருப்புவில்லையுடைய மனமதன எமமை எய்யா
வண்ணம்,—அனபா சிரதை ஆலையன - பத்தாக்களுடைய இரு
தயமாகிய திருக்கோயிலையுடையவரும்—அங்கம் அங்கத்து
அணிவோன - எலும்பைத் திருமேனியிலே தரிப்பவரும்—
அரசன - அரனென்னுந் திருநாமததையுடையவரும்—ஆர்
அமளி ஆல ஐயன அங்கம் வருந்தியும் தேடறகு அரியவன் -
தங்கிய சயனம் ஆலிலையாகக் கொண்ட விட்டுணு சரீரம் வரு
த்தமுற்றும் தேடிக் காண்டற்கு அரியவரும்—கையால அமுன

அம கம கொண்டோன - திருக்கரத்தினுலே பிரமனுடைய அழகிய தலையை அறுததுக்கொண்டவரும்—மருதூரன அடிவணங்கு - மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை நீ வணங்குவாயாக எ - று. எயயாவண்ணம சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை நீ வணங்குவாயாகவேனக் கூட்டுக. (க0)

வணங்கரியாதமககனபற்றவரன றுவன்றொண்டாககா
வணங்கரியாமுனபுகாட்டவலலராகையும்வாயுஞ்செய்ய
வணங்கரியாரயனகாணபரியாமருதூரரைங்கை
வணங்கரியாதநதையாரெநதையாரெமமனததவரே.

(இ - ள) வணங்கு அரியாதமக்கு அனபு அற்றவா (தம்மை) வணங்குதல அரியராயினருக்கு அனபு இல்லாதவரும்—அன்று வனொண்டாககு ஆவணம கரியா முனபுகாட்ட வல்லா - அக்காலத்திலே சுந்தரமூர்த்திநாயனருக்கு அடிமையோலையைச சாஷிகளெதிரே காட்ட வல்லவரும்—கையும் வாயும் செய்ய வணம கரியா அயன காணபு அரியா - கையும் வாயும் சிவநதவராய (உடம்பு) நிறம கரியவராயுள்ள விட்டுணுவும் பிரமனும் காண்டறகு அரியவரும்—மருதூரா - மருதூரையுடையவரும்—ஐங்கை வள நம கரியா தநதையா - ஐந்து திருக்கரங்களையும் கொண்டையயுமுடைய நம்முடைய யானைமுகக்கடவுளுக்குப் பிதாவும்—எந்தையா - எமக்குப் பிதாவுமாகிய சிவபெருமான—எமமனததவா - நம திருதயத்தினகணுள்ளவா. எ - று. (கக)

மனமா றுகைக்கெமமைவநதாளுநாதனவரமபெறவா
மனமா றுகைக்குநதிருவாயிறகோபுரமாமருதூர [ததா
மனமா றுகைக்கொண்டடிக்கினின்றோன கொண்டைமாமலா
மனமா றுகைக்குஞ்சுடையானெனவினைமா றுமனதே.

(இ - ள்.) மனம் ஆறுகைக்கு வரது எம்மை ஆளும
நாதன் - (நமது) நெஞ்சம் ஆறுதறப்பொருட்டு வந்து நமமை
ஆண்டருளும் தலைவா--வரம் பெறவாமனம் மால் துணைக்கும்
திருவாயில கோபுரம் மா மருதூர் மன - வரததைப் பெறுதற
குக் குறநுருக்கொண்ட விட்டுணு சஞ்சரீக்கின்ற திருவாயிலே
யுடைய கோபுரததையுடைய பெரிய மருதூருக்கு அரசா—
அம் மாறு கைக் கொண்டு அடிக்க நின்றேன - அழகிய பிர
மபைக் கையிறகொண்டு (பாண்டியன்) அடிக்க நின்றவா—
மா கொன்றை மலாத தாமன் + பெரிய கொன்றைப்பூவினாலே
தொடுக்கப்பட்ட மாலையையுடையவா—அம் ஆறு உகைக்கும்
சடையான் என - சலததையுடைய நதி ஓடாநின்ற சடையை
யுடையவா என்று சொல்ல,—அனதே வினை மாறும் - அப்
பொழுதே வினைகள் நீங்கிவிடும். எ - று. (கஉ)

மாறாமதிகமறலியைச்செற்றவனவஞ்சமென்று
மாறாமதிககபடாக்கொளிப்பானரனவண்ணவீன
மாறாமதிகமறுகூடுசென்றவனமாமருதூர்
மாறாமதிகநநதோமுநதுமாயினவலவநனதே.

(இ - ள்) மாறாமதிகமறலியைச் செற்றவன் - விரோ
தமாகத் தருக்குற இயமனைக் கொன்றவரும்—வஞ்சம் என
றும் மாறாமதிக கபடாக்கு ஒளிப்பான் - வஞ்சகம் எந்நாளும்
நீங்காத புத்தியையுடைய கபடாக்குக்கு ஒளிப்பவரும்—
அரன் - அரனென்னுந் திருநாமததையுடையவரும்—வண்
ணம் வளை மாறாமதிகமறுகு ஊடு சென்றவன் - பலநிறங்க
ளையுடைய வளையல்களை விற்றுக்கொண்டு(கண்டவா)மதிகம
வண்ணம்(மதுரை)வீதியினிடத்தே திரிநதவருமாகிய சிவபெ
ருமானுடைய—மா மருதூர் - பெரிய மருதூரின்கண்ணே—
மால் தாமதிகம் நம் தோ முநதுமாயின - மேகமதாழ்க்க
நமது தோ முறபட்டுச் செல்லுமாயின,—வலவ நன்று - தோ
ப்பாகனே, நல்லது. எ - று. [தலைவன் பாக்கொடு சொல்லல]

வலவமபடமழுவேந்தியவேந்தவரித்தசித்திர
 வலவமபடவளருந்தனபாரமலைமகளகா
 வலவமபடாபொழிலகுழமருதூரமதனவிரக
 வலவமபடவருமபோதெனையாளவரவலையே.

(இ - ள்.) வலவம பட மழு ஏந்திய வேந்த - (பகைவரு
 டைய)வலிமை அழியும் பொருட்பி மழுப்படையைத் தாங்கிய
 இறைவரே,—வரித்த சித்திரம் வல அவம பட வளரும தன
 பாரம மலைமகள காவல - எழுதப்பட்ட அழகையுடைய சூதா
 டிகருவி குறத்ததுடபடுமவண்ணம் வளராநின்ற தனபாரங்க
 னையுடைய பாபபதிதேவியாருக்கு நாயகரே,—வமபு அடா
 பொழில குழ மருதூர - மணம் நெருங்கிய சோலை குழந்த
 மருதூரையுடையவரே,—மதன விரகம் வலம் அமபு அட
 வருமபோது - மணமதனுடைய காமநோயை வினாக்கும் வெற
 றியையுடைய பாணங்கள் கொல்ல வருமபொழுது—எனனை
 ஆள வல்லை வர - எனனை ஆண்டருந்தற்கு விரைவிலே வரு
 வீராக. எ - று. முதலடியில் வலவம வலவமென இடைக்கு
 றைநது நின்றது. வரவென்பது அகரவீற்று வியங்கோண
 முற்று. [பிரிவாற்ற நாயகி கூறல.] (கசு)

வலையலைவாரமுலைபூங்குழலாக்கொண்டமங்கைபங்கா
 வலையலைவாரவிடவல்லவனேமருதூரவெனக
 வலையலைவாரமனநின்பாறபுரிந்தனனமாயஞ்செய்ய
 வலையலைவாரையனேசெய்யபாதமலாதரவே.

(இ - ள்) வலை அலை வார முலை பூம் குழல ஆக கொண்ட
 மங்கை பங்கா - சூதாடுகருவியையும் இருனையும் கச்சையணி
 ந்த தனமும் பூவை முடித்த கூந்தலுமாக்க கொண்ட உமா
 தேவியாரைப் பாகத்திலுடையவரே,—வலை அலை வார விட
 வல்லவனே - வலையைத் திரையினுடைய கடலினகண விடு
 தற்கு வல்லவரே,—மருதூர - மருதூரையுடையவரே,—என

கவலை அலைவு ஆர் மனம நின்பால புரிந்தனன் - எனனுடைய
கவலையும் துன்பமும் நிறைந்த நெஞ்சத்தை உமமிடத்தே
ஆக்கினேன்,—மாயம் செய்ய வலை அலை - மாயத்தைச் செய
த்தற்கு வலவிரலலிர்,—வார ஐயனே - நோமையையுடைய
பிதாவே,—செய்ய பாதம் மலா தர - சிவந்த திருவடித்தா
டரை மலாகளைத் தருவீராக. ஏ - று முதலடியில் வலலை
அலலை எனபனவும நானகாமடியில் வலலை அலலை எனபன
வும இடைக்குறைந்தது நின்றன. (கடு)

மலரமபையாரஞ்சொரியாலைவிறகொண்டுமாரனெயயா
மலரமபையாரஞ்சுமவஞ்சிக்கருள்கிலாமாலையை
மலரமபையாரஞ்செறியாகாபாத்தற்குவாயத்தவெற்றி
மலரமபையாரஞ்சடையாமருதவனத்தவரே

(இ - ள) மலர் அம்பை ஆரம் சொரி ஆலை விறகொ
ண்டு மாரன் எய்யாமல - புடப்பாணங்களை முதலினிச சொரி
கின்ற கருப்புலிலைக்கொண்டு மனமதன் எய்யாவண்ணம்—
அம்பையார் அஞ்சும வஞ்சிக்கு மாலையை அருள்கிலா -
தெய்வப்பெண்கள் அஞ்சுகின்ற பெண்ணுக்கு மாலையைக்
கொடுக்கின்றிலர்,—அமலா - மலமுத்தரும்—அம்பை ஆரம்
செறி ஆகா - ஆழ்கிய படத்தையுடைய(பாமபாகிய) ஆபரணம்
நெருங்கிய திருமேனியையுடையவரும்—பாத்தற்கு வாயத்த
வெற்றி மலர் - அஞ்சுகண்குப் பொருந்திய வெற்றியையு
டைய மலவரும்—அம்பை ஆர் அம்பையார் - கங்காசல
த்தை நிறைத்த அழகிய சடையையுடையவரும்—மருதவனத்
தவர் - மருதவனத்தில எழுந்தருளியிருப்பவருமாகிய சிவபெ
ருமான ஏ - று, நானகாமடியில் மலலா மலர் என இடைக்
குறைந்தது நின்றது (கக)

வனத்தவனம்பனமலாககஞ்சத்தாரமருதூரன்செய்ய
வனத்தவனம்பனநீருகரத்தானத்தனமாயமெயவேம

வனததவனமபனகப்பணியானசதூராமறைய

வனததவனமபனெனசசொலப்போமமலங்களுமே

(இ - ள) வனதத அனம் பல மலாககஞ்சத்து ஆ மரு தூரன - நீரினிடத்தனவாகிய அனனகுகள பலதாமரைப்பூக்க ளினமீது தங்கும மருதூரையுடையவரும்—செய்ய வனதத வன - செய்ய நிறததையுடையவரும்—நம பன்னிருகரத தான அததன - நமமுடைய பன்னிரண்டுதிருக்கரங்கனையு டைய முருக்ககடவுளுக்குப் பிதாவும்—மாயம மெய வேம வனததவன - மாயமாகிய சரீரம வேகினற சுகிடாட்டையுடையவரும்—அம பனகம பணியான - அழகிய சருப்பாபரணத தையுடையவரும்—மா சதூ மறையவன நததவன நமபன + பெரிய நான்குவேதங்கனையுடைய பிரமணுகும் சங்கையு டைய விட்டுணுவுக்கும் கடவுளுமாகிய சிவபெருமான—எனச சொல - என்று சொல்ல,—மூமமலங்களும போம - மூன்று மலங்களும நீங்கிவிடும். ஏ - று. (கௌ)

மலங்குவனைகருநடுவே துயிலும்வயலிற்செங்க

மலங்குவனைகருணமலாமருதூரநினமலைபெறா

மலங்குவனைகருங்கடலோசைகேட்டுவருநதிநெஞ்ச

மலங்குவனைகருங்குமப்புயத்தாணமுககண மைககண்டலே

(இ - ள.) மலங்கு வனைகரு நடுவே துயிலும் வயலில் - மலங்குமீன சங்குகளுக்கரு நடுவே கணவளரானினற வயலக ளினிடத்தே—செங்கமலம குவனைக்குள மலாமருதூர - செந தாமரைகள குவனைகளுக்கிடையே மலாகினற மருதூரையு டையவரே,—நீன மலை பெறாமல - உமமுடைய மாலையைட பெறாது—அம கு வனைக்கும் கடல ஓசை கேட்டு வருநதி நெஞ்சம மலங்கு உவனை - அழகிய பூமியைச சுறாரநினற கட லினது ஒலியைக கேட்டு வருததமுற்று மனம கலங்குகினற உநதப் பெண்ணை—குங்குமம் புயத்த ஆள - குங்குமத்தை

யணிநத (உமமுடைய) புயங்களினாலே ஆண்டருளும், — முக்கண மைக்கண்டனே - மூன்றுகண்களையும் கரிய கழுத்தை யமுடையவரே. எ - று. [பாங்கி கூறல.] (கஅ)

கண்டங்களிக் குமபடி நஞ்சமுதுண்டகாரணவ
கண்டங்களிக் குமுழுதுங்கண்டாயநினறகாமருதூரக
கண்டங்களிக் குமகிழியாராககவாகாதலன்பு
கண்டங்களிக் குங்கருணை தநதெனறனைககாபபதுவே.

(இ - ள்.) கண்டம் களிக்குமபடி நஞ்ச அமுது உண்டகாரண - கழுத்ததுச செருக்குறுமபடி விடத்தை அழிாதமாக உண்டருளிய காரணரே, — இக கு முழுதும அகண்டங்கள் கண்டாய - இப்பூமிமுழுதையும் (மற்றவைகள்) எல்லாவற்றையும் படைத்தவரே, — கா நினற மருதூர - சோலைகள் நிலை பெற்ற மருதூரினிடத்தே — கண தங்கு அளிகு மகிழ அடியார்க்கு - (உமமுடைய) கண்களிலே பொருந்திய கருணைக்கு மகிழாநினற தொண்டர்களுக்கு — அவா காதல அன்பு கண்டு - அவர்களுடைய விருப்பமாகிய அன்பைக் கண்டு — அங்கு அளிகும கருணை தந்து எனைக் காப்பது என்று அவர்கே கொடுக்கின்ற திருவருணை (எனக்குந்) தந்து எனைக் காப்பது எந்நாள! எ - று. (கஆ)

காப்பரவப்பணியாகக் கொள்வாமாகமலாலயங்கொள
காப்பரவப்பணியானீக்கிதனைக்கவாமருதூர
காப்பரவப்பணியானிறகும்வஞ்சகக்கீனெஞ்சுரு
காப்பரவப்பணியெனையுமாளவாகனறகண்ணரே.

(இ - ள்.) காப்பு அரவம் பணியாக கொள்வா - கங்கணம் சருப்பாபரணமாகக் கொள்ளுவா, — மா கமலம் ஆலயம் கொள காப்பு அரவம் பணியானீக்கித தேனைக் கவா மருதூர காப்பா - வண்டுகள் தாமரைமலராகிய வீடு கொண்ட

(இதழாகிய) கதவை ஓசையையுடைய பண்ணினாலே நீக்கித் தேனைக் கவாசினற மருதூரைக் காத்தருளுவா,—அவம் பணியால நிறகும் வஞ்சகம் கல நெஞ்சு உருகாப் பரவட் பணி - வீணாகிய தொழிலினாலே நிலைபெற்ற வஞ்சகததையுடைய கலைப்போலும் மனம் உருகித் துதிககும்வண்ணம் செய்து— எனனையும் ஆளவா - எனனையும் ஆண்டருளுவா—கனல கண்ணா - அக்கினிககண்ணையுடையவராகிய சிவபெருமான ள - று (20)

கனகத்தமரவெனசெனனியினவணமுனகணங்களசெங்கோ கனகத்தமருமபுனனமருதூரனகரியகண்டன கனகத்தமருக்ககையானரக்கணைக்காதிதுங் கனகத்தமரவிரதப்பதமவைப்பதெக்காலத்திலே.

(இ - ள்.) கனம் கத்து அமர - மிகுதியாகிய (சமயக்) கத்துக்கள் அடங்கும்வண்ணம்,—என செனனியின - எனசிர சினமீது,—வணமுன கணங்கள் செம கோகனகத்து அமரும புனல மருதூரன - வணமுனையுடைய கூட்டங்கள் செந்தாமரை மலரினகண இருக்கும் நீரையுடைய மருதூரையுடையவரும—கரிய கண்டன - கரிய கழுத்தையுடையவரும—கனகம் தமருகம் கையான - பொன்னிறத்தையுடைய உடுகையேநதிய கையையுடையவருமாகிய சிவபெருமான—அரக்கனைக் காதி துங்கம் நகத்து அம அரவிநதம் பதம் - இராககத்தனாகிய இராவணனை நெரித்த பெரிய நகத்தையுடைய அழகிய செந்தாமரைமலர்போலும் திருவடியை—வைப்பது எக்காலத்தில - வைத்தருளவது எக்காலத்தில ள - று. சமயக்கத்துக்கள் அடங்கும் வண்ணம் திருவடியை எனசிரசினமீது வைத்தருளவது எக்காலத்திலெனக் கூட்டுக (21)

காலமபரமபையங்காசினியங்கிலங்கருமநத

காலமபரமபையங்காயநதெனனையாளகைக்குக் கடகமுநீர்க

காலம்பரம்பையங்காட்டுக்குப்பாயக்கருகிம்ள்ளா
காலம்பரம்பையங்காட்டுமருதூரமுகக்கடபரனே

(இ - ள) கால அம்பரம் பயம் காசினி அங்கி கலங்கும்
அந்த காலம் - காற்றும் ஆகாயமும் நீரும் பூமியும் அக்கினி
யும் கலங்காநின்ற முழவுகாலத்தினகண—பயம் காயநது
எனனை ஆளகைக்குப் பரம் - அச்சத்தை ஒழித்தது எனனை
ஆளுதற்பொருட்டு (உமக்கே) பாரம்,—கள கழுநீராக கால
அம்பு - தேனைப்பொருந்திய செங்கழுநீரையுடைய வாயக்கா
லினுள்ள நீர்—அரம்பை அம் காட்டுக்குப் பாயக்கருகி -
வாழைச்சேலைக்குப் பாய நினைநது—மள்ளா கால அம் ப
ம்பை அங்கு ஊர் மருதூர் - பள்ளாகள தங்கள காலினாலே
அழகிய பரம்புகளை அவ்வாயக்காலிலே செலுத்தகின்ற மரு
தூரையுடையவரே,—முககண பரனே - மூன்றுகண்களையு
டைய மேலானவரே. எ - று பரம்பு கழனி திருத்தம்
பலகை. (உஉ)

பரமாகவந்தமற்பூதஞ்சூழபடையாயதளம்
பரமாகவந்தமதிச்சடையாயவையம்பாவகனம்
பரமாகவந்தமருத்தாருவாயவினைபற்றநீன
பரமாகவந்தவெனைமருதூரகணபாததருளே.

(இ - ள) பரமா - மேலானவரே.—கவந்தம் மறம் பூதம்
சூழ படையாய - குறைத்தலைப்பேய்களையும் வலியையுடைய
பூதங்களையும் சூழந்த சேனையாகவுடையவரே,—அதள அம்
பர - தோலாகிய வஸ்திரத்தையுடையவரே,—மாகம் அந்தம்
மதிச்சடையாய - ஆகாயத்தில வருகின்ற அழகிய சந்திரனை
யணிக்ந்த சடையையுடையவரே,—வையம் பாவகன அம்பரம்
மா கவந்தம் மருத்த ஆருவாய - பூமியும் அக்கினியும் ஆகாய
மும் பெரிய நீரும் வாயுவும் ஆகும்வரே,—வினை பற்று அற
கின பரம் ஆக வந்த எனை - (என்னுடைய) வினைகள் சார்தல

ஒழியும்பொருட்டு உமமுடைய பாரமாக வந்த எனனை—மரு
தூர கண பாததருள - மருதூரையுடையவரே கணபாத
தருளும். எ - று. (உ.உ)

அருளத்தனைநம்பிறப்பேழுநீக்குமடிக்கமல
மருளத்தனைநமக்கணணியனாககுவனாட்டபட்டதொண
டருளத்தனைமருதூரனையனபரவததையிலவந
தருளத்தனைமனமேயொழியாமனமமையனென்றே.

(இ - ள.) அதனை நம பிறப்பு ஏழும் நீக்கும அடிக கம
லம அருள - அவ்வளவின்வாகிய நமமுடைய எழுவகைப்பி
றப்பையும் போக்குகின்ற திருவடித்தாமரைமலரை(நமக்குத்)
தருமபொருட்டு—தனை நமக்கு அணணியன ஆக்குவன -
தமமை நமக்குச் சமீபித்தவராகுவா, —ஆடப்பட்ட தொண
டா உளத்தனை - அடிமைப்பட்ட அடியாருடைய இருதயத்து
ள்ளவரும்—மருதூரனை - மருதூரையுடையவரும்—அனபா
அவததையில வநது அருள அதனை - பத்தாகளுடைய அவ
ததையின்கண வநது (அவர்களைக்) காக்கும் பிதாவுமாகிய சிவ
பெருமானை—மனமே ஒழியாமல நம ஐயன எனறே அருள -
நெருசே இடையறாது நங்கடவுளென்றே (நீ) சொலவாயாக.
எ - று.* சொலவாயாயின, தமமை நமக்குச் சமீபித்தவராகு
வா எனக் கூட்டுக. [ஈட்டுவிறப்பொருள்கோள]

ஐயம்பலருநதரச்சென்றிரந்தவனாதவனா
ரையம்பலரும்பொடிபடச்செற்றவரனமருதூ
ரையம்பலருஞ்சடையானருளிலையேலநங்க
னையம்பலருங்கனஞ்சோகுழலிக்கருமபகையே.

(இ - ள) ஐயம் பலரும் தரச் சென்று இரந்தவன் -
பிகைகூயைப் பலரும் இடப் போய யாசித்தவரும்—ஆதவ
னாரை அம் பல அரும் பொடி படச் செற்ற அரன - ரூரியனை
அழகிய பறகள் அரிய துகளபடும்வண்ணம் கோபித்த அர

னென்னுந் திருநாமததையுடையவரும்—மருதூர் ஐ - மருதூரையுடைய கடவுளும்—அமபு அலரும் சடையான அருளில்லையேல-கங்கைநீர் விரிந்த சடையையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய கருணை இல்லையாயின,—அநங்கன ஐயம்பு அலரும் - மனமதனுடைய ஐந்துபுஷ்பபாணங்களும்—கனமசோ குழலீக்கு அரும் பகை - மேகததைப்போலும் கூந்தலையுடைய தலைமகளுக்குப் பெருமபகை ஏ - று. [பாங்கிகூறல்]()

அரும்பரவைக்கடுக்கண்டாவனரெண்டரையாள் கையிலையரும்பரவைக்குறவாககுநதிருவருளாராமருதூரரும்பரவைக்கண்டரையரைவைப்பவரன றுநஞ்சமருமபரவைக்கஞ்சனவஞ்சமென்றட்டவறகப்புறமே

(இ - ள்) அரும் பரவைக்கடுக்கண்டா-பெருமையாகிய கடலினெழுந்த நஞ்சையடக்கிய கழுததையுடையவரும்—வனரெண்டரை ஆளகையில் அயரும் பரவைக்கு உறவு ஆக்கும் திரு அருளாரா - சந்தரமூர்த்திராயனரை அடிமைக்கொண்டமையால் (அவரை ஊடலினாலே) தளராநின்ற பரவையாரோடும் உறவுசெய்தருளிய திருவருளையுடையவரும்—மருதூரா - மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமான—அணதரையரை - (தமமைச)சாராதபூவுலகத்தாரை—உமபா அவைக்கு வைப்பவா அன்று - தேவா்களுடைய கூட்டத்தின்கணவைப்பவரல்லா,—நஞ்சம அரும்பு அரவைக்கஞ்சன வஞ்சம என்று அட்டவறகு அப்புறம் - விடநதோன்றுகின்ற பாம்பைக்கஞ்சனுடைய வஞ்சகமென்று கொன்றவராகிய விட்டுணுவினுடைய பதத்துக்கு மேலாகிய பதத்தின்கண (வைப்பவா) ஏ - று. (உசு)

அப்புக்கர்க்குஞ்சடைமருதூரரொன்றரைமணமே
லப்புக்கர்க்குமணியணியோவெறபினண்ணலெய்த

வப்புக்கரககுஞ்சரங்கண்டிவவாறிங்கதரத்தின
யப்புக்கரககுங்கறுககுங்கொடிநின்றதாவிக்கொண்டே.

(இ - ள) அப்புக் கரககும் சடை மருதூரா - கங்கை
நீரை அடக்கிய சடையையுடைய மருதூரினரும்—ஒன்றாரை
மணமேல அபபு உக்கா - பகைவார்களாகிய அசுரர்களைப் பூமி
யினமேலே மோதிய அக்கினியையுடையவரும்—அககு மணி
அணிவோரா வெறபின - எலும்புமணியைத் தரிப்பவருமாகிய
சிவபெருமானுடைய மலையினகண்ணே—அண்ணல எய்த
அபபுக கரம குஞ்சரம கண்டு - தலைமகன விடுத்த அம்பைப்
புழைக்கையையுடைய யானையினிடத்தே கண்டு—அதரத்
தின் நயப்புககு அரககும் கறுககும் கொடி - அகரத்தினது
அழகுக்கு அரககும் கறுககின்ற கொடிபோலுந் தலைமகன—
இவ்வாறு இங்கு ஆவி கொண்டு நின்றது - இங்ஙனம் இங்கே
பிராணனைக்கொண்டு நின்றனள எ - று உக்கா என்பதற்கு
இடபதையையுடையவரென்ப பொருளாகுநினு மமையும் உக்
கம் - அக்கினி, இடபம் மூன்றாமடியில அம்பு அபபு என
வலித்தலவிகாரம் பெற்று நின்றது. [பின் சென்ற செவிலி
இரங்கல்] (உள)

ஆவிக்கனங்களங்காவண்டணிதநதமாமருதூ
ராவிகனங்களந்தொண்டாககடாமைச்சென்றாண்டருளை
யாவிகனங்களங்காட்டமெய்வோககும்வததையிலவந
தாவிகனங்களருத்தமுனாண்டருளஞ்சலென்றே

(இ - ள) ஆவிக்கு அனம கள அங்கு ஆ வண்டு அணி
தநது அமா மருதூரா - வரவிகளுக்கு அனளங்களும் தேனை
அங்கே உண்ணும் வண்டிகளும் அழகு செய்து கொண்டு இரு
க்கின்ற மருதூரையுடையவரே,—விக்கனங்கள் அம் தொண்
டாக்கு அடாமைச் சென்று ஆண்டருள ஐயா-இடையூறுகள்
அழகிய அடியார்களுக்கு அணுகாவண்ணம் போய ஆண்டரு

ளும் ஐயரே,—வீக்கல நம களம காட்ட - வீக்கலை நயமு
டைய கழுததுத தோற்றுவிக்க—மெய வோகரும் அவததை
யில - சரீரம வோககினற அவததையினகண—ஆவிககு அன
ங்கள அருத்தமுன - பிராணனுக்குச் சோறுகளை ஊட்டு
முன—வநது அஞ்சல என்று ஆண்டருள - எழுநதருளிவநது
அஞ்சாதொழியென்று ஆண்டருளும். எ - று. (24)

அஞ்சகரததைநினைவோகருநாசசெவியங்கமென றுண்
டஞ்சக்கரததையிணவேற்கணனூவசமாகவொட்டா
ரஞ்சககரததையரிக்களித்தாமருதூரநாதியு
யஞ்சககரததையறுததாரெனபாக்கிலையேயுங்களே.

(இ - ள) அஞ்ச அக்கரததை நினைவோகரு - பஞ்சா
கூரததைச் சிந்திப்பவர்களுக்கு—நாச செவி அங்கம மெல
துண்டம சககு - நாக்கும காதும மூக்கும மெனமையாகிய
மூக்கும கண்ணும்—அரததை அனை வேல கணனூ வசம
ஆக ஓட்டார - அரததைப் புணராத வேலபோலும் கணகளை
யுடைய பெண்களது வயததனைவாதவிடாதவா—அம சககர
த்தை அரிக்கு அளித்தார—அழகிய சககராயுத்ததை விட்டுணு
வுக்குக் கொடுத்தவா—மருதூர - மருதூரையுடையவா—
அங்கி அஞ்சக கரததை அறுத்தார எனபாக்கு - அக்கினி
அஞ்சமவண்ணம் கைகைச் சேதித்தவா என்று துதிப்பவா
களுக்கு—அச்சம்கள இல்லை - பயங்கள இல்லை. எ - று (25)

அச்சம்காக்குறயான றுயாநீங்கவெண்ணலெயத
வச்சம்காரிகுமரி துகண்டாமதனங்கமெரி
யச்சம்காரிகுமரனுழவோபறியானமுத்தமீ
னச்சம்காரிகுமவயனமருதூரனணிவரைக்கே.

(இ - ள.) கரிக்கு அச்சம உற - யானைக்குப் பயம பொரு
நதவும்—யான துயாநீங்க - நான துன்பத்தினின்றும நீங்க
வும்—ஓரண்ணல எயத அச்ச - ஓபிலலாத தலைமகன எயத

அசசு—அங்கு அரிக்கும் அரிது கண்டா - அங்கே விட்டுணு வுக்கும் அரியது கண்டா;—மதன அங்கம எரியச் சங்கரிக்கும் அரன் - மனமதனுடைய சரீரம் எரியும்வண்ணம் கொன்றருளிய அரனென்னுந் திருநாமத்தையுடையவரும்—உழுவோர்பறியால் முததம மீன அசசங்கு அரிக்கும் வயல மருதூரன் - உழவர்கள் பறியினாலே முததுக்களையும் மீனகளையும் அநதசசங்குகளையும் அரிக்கின்ற வயலகளினாலே சூழப்பட்ட மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—அணி வரைக்கு - அழகிய மலையினகண்ணே. எ - று [மணம விலககு.]()

வரையரம்பாயகதிரைவேனமுருகாவழுவைமுக வரையரம்பாசிலைக்கஞ்சப்புனமருதூராவெள்ளி வரையரம்பாய்சடையாரிசையேழும்வரவமைதத வரையரம்பாய்வரக்கண்டோமலரடிவநதிபபனே.

(இ-ள.) வரை அரம்பாய்கதிரைவேல முருகா-வரையப்பட்ட அரத்தினால அராவப்பட்ட ஒளியையுடைய கூமையாகிய வேலாயுத்தையுடைய முருக்ககடவுளுக்கும்—வழுவை முகவா ஐயா - யானையினது முகத்தையுடையவராகிய விநாயக்ககடவுளுக்கும் பிதாவும்—அம பசு இலைக்கஞ்சம் புனல மருதூரா - அழகிய பசிய இலைகளையுடைய தாமரையையுடைய நீரினாலே சூழப்பட்ட மருதூரையுடையவரும்—வெள்ளி வரையா - வெள்ளிமலையையுடையவரும்—அம பாய்சடையா - கங்கைநீர் பாய்கின்ற சடையையுடையவரும்--இசை ஏழும் வர அமைதத வரையா அமபு ஆய்வரக்கண்டோ - ஏழிசைகளையும் வரும்படி அமைதத வேயங்குழலையுடையவராகிய விட்டுணு பாணமாய் வரச்செய்தவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—மலா அடி வநதிபபன் - செநதாமரைமலாபோலும் திருவடிகளை (யான) வழிபடுவேன. எ - று.

வநதியங்காமலைகுட்டங்களைபித்தமவாதநமேல வநதியங்காமலையானநாதினவானறினச்செவ

வந்தியங்காமலைமாமருதூரனைவாழத்திரெஞ்சே
வந்தியங்காமலைகுடும்பிராணைவரதனையே.

(இ - ள்.) அம் வந்தி காமலை குட்டங்கள் ஐ பித்தம்
வாதம் நமமேல வந்து இயங்காமல - நீரிழிவும் காமாலையும்
வேணகுட்டம் கருங்குட்டங்களும் சிலேடடுமமும் பித்தமும்
வாதமும் நமமேல வந்து தங்காவண்ணம்,—ஐயானனம்
நாதனை - ஐந்துமுகங்கையுடைய தலைவரும்—வான தனைச
செவ்வந்தி அம் காமலை மா மருதூரனை - ஆகாயத்தைச் செவ
வந்தியையுடைய அழகிய சோலைகள் பொருகின்ற பெரிய
மருதூரையுடையவரும்—அங்கு அலை ஆம் குடும் பிராணை -
அங்கே திரையையுடைய கங்கைநீரைத் தரித்த கடவுளும்—
வரதனை - வரத்தைக்கொடுப்பவருமாகிய சிவபெருமானை—
நெஞ்சே வாழத்தி வந்தி - மனமே துதித்து வழிபடுவா
யாக. எ - று (௩௨)

வரமபலவாயன்பாக்கீவாய்க்கனமவருங்கதிர
வரமபலவாயவிட்டகலசசெற்றாயதவாமாதாகற்பின
வரமபலவாயவிட்டவேடங்கொண்டாயமருதூரபொனனி
வரமபலவாயமதண்டதெனமேலன்புவைத்தருளே

(இ - ள்.) பல வரம் ஆய அன்பாகக் ஈவாய - பலவரங்
களை (உமமை) ஆராயநதரியும் பத்தாக்களுக்கும் கொடுப்ப
வரே,—கனம் வரும் கதிரவா அம் பல அ வாய விட்டு அக்
லச செற்றாய் - ஆகாயத்தின்கண் வருகின்ற ஆதித்தருடைய
அழகிய பற்கள் அவ்வாயை விட்டு நீங்கும்வண்ணம் உகிர்த்த
வரே,—தவா மாதா கற்பின வரம்பு அல ஆய் விட வேடம்
கொண்டாய - முனிவர்களுடைய பன்னியாக்களது கற்பினது
எல்லை அல்லனவாயவிடும்வண்ணம் (பிசுநாடன) வேடங்
கொண்டவரே,—மருதூர - மருதூரையுடையவரே,—நிவா
பொன்னம்பலவா - உயர்ந்த கனகசபையையுடையவரே,—

யமன் தண்டதது எனமேல் அனபு வைத்தருள - இயமனு
டைய தண்டத்தின்கண எலமேல் அனபுவைத்தருளும். ஏ-று.

வையமபரவமருதூருறையுமவரதாசெநதி
வையமபரவமதித்தாக்கரியவாவாயத்தவது
வையமபரவமகட்டுவொகழலவாழத்தியனபு
வையமபரவமுடியாரெஞ்சேநல்வரநதரவே.

(இ - ள்.) வையம பரவ மருதூர உறையும் வரதா - பூமி
யின்கணுள்ளாரா துதிககுமபடி மருதூரினகண் எழுநதருளி
யிருககும வரததைக் கொடுப்பவரும்—செம தீ வை அம்பா -
சிவநத அக்கினியாகிய கூாமையையுடைய பாணதீதையுடை
யவரும்—அவமதித்தாக்கு அரியவா - (தமமை) அவமதித்த
வாகளுககு அரியவரும்—வாயத்த வதுவை அம பரவ மகள
குட்டுவொ கழல - பொருநதிய மணமாலையை அழகிய வலை
ஞாமகளுக்குச குட்டினவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திரு
வடிகளை—வாழத்தி அனபு வை - துதித்தது அனபை வைப்பா
யாக,—அம்பு அரவம முடியார - (கங்கை) நீரையும் பாம்பை
யுமணிநத முடியையுடையவராகிய அக்கடவுள்—ஒருசே
நல வரம தர - மனமே நனமையாகிய வரததைத் தரும்பொ
ருட்டு ஏ - று. (நசு)

தரவாகமஞ்சனனமெயககூறறெனமேலவருநதண்டத்தினு
தரவாகமங்கைபங்கோடுவிளங்கத்தலங்கணநா
தரவாகமங்கணினறேத்துஞ்செநதாமரைத்தாளெனககுத
தரவாகமநதொலையாமருதூருறைசங்கரனே

(இ - ள்.) தரம ஆகம மஞ்ச அனன மெயக கூற்று என
மேல வரும் தண்டத்தின - மலையைப் போன்ற மாபையும்
மேகத்தைப் போன்ற சரீரத்தையுமுடைய இயமன எனமேல
வநது செய்யும் தண்டத்தினகண—ஆதரவு ஆக மங்கை பங்
கோடு விளங்க - விருப்பம் பொருந்த உமாதேவியார ஒருபா

கத்தினகண விளங்குமவண்ணம—தலம கணநாதா அவ ஆக
மங்கள நினறு ஏததும் செநதாமரைத தாள எனககுத தர
வா - பூவுலகததாரும் கணநாதாகளும் அசசிவாகமங்களும்
நின்று துதிககினற செநதாமரைமலாபோலுந திருவழகளை
எனககுத தருட்பொருட்டு வநதருளும்,—கமம தொலையா
மருதூரா உறை சங்கரனே - (பொருள்களினது) நிறைவு
நீங்காத மருதூரினகண எழுநதருளியிருக்கினற சுகஞ்செய
பவரே. எ - று (௩௫)

சங்கரவீரமதியாபரணதமிழ்மருதூாச
சங்கரவீரமழுவேநதுநாதசரணெனககஞ
சங்கரவீரமிட்டேததனபாபோற்றுனபநதானறவச
சங்கரவீரமுனவநதுநிறபாயகொனறைததாரவனே.

(இ - ள) சங்கு அரவு ஈரம மதி ஆபரண - சங்கும் பாம
பும குளிர்சசியையுடைய சந்திரனுமாகிய ஆபரணங்களையு
டையவரே,—தமிழ் மருதூாச சங்கர - தமிழையுடைய மரு
தூரினகண எழுநதருளியிராநினற சுகஞ்செயபவரே,—வீரம
மழு ஏநது நாத - வீரததையுடைய மழுபபடையைத தாங்கிய
தலைவரே,—சரண எனக கஞ்சம கரவீரம இட்டு ஏதது அன
பாபோல - புகலிடமென்று தாமரைமலரையும் அலரிமலரை
யும் இட்டித துதிககினற பததாகளுககுப்போல—துனபம
அற அசசம கரவு ஈர - துனபம நீங்குமவண்ணம பயததையும்
வஞ்சகததையும் அரியும்பொருட்டு—முன வநது நிறபாய -
எனககுமுன எழுநதருளிவநது நினறருளும்,—கொனறைத
தாரவனே - கொனறைமாலையை யுடையவரே. எ - று. (௩௬)

அவனித்தலததனபா துனபநதுடைப்பவனமபுயனமா
லவனித்தலததெனநேறததுமபிரானத்தளித்தவெண்டு
யவனித்தலததண்வயனமருதூரணையாவிழிக்கேற [யதே.
பவனித்தலததணைதததாள்செல்லனமீட்டெனணையாற்றி

(இ - ள்.) அவனித் தலத்தது அனபா துன்பம் துடைப்பவன - பூமியினகண்ணே பததாகளுடைய துன்பத்தை ஒழிப்பவராயும்—அம்புயன மாலவன நித்தல அததன என்று ஏததும் பிரான - பிரமனும் விட்டுணுவும் நித்தமும் பிதாவென்று துதிககினற கடவுளாயுமுள்ள சிவபெருமானுடைய—நதது அளித்த வெள தூய வல நித்தலம தண வயல - சங்குகள தநத வெள்ளிய சுததமாகிய வலிய முததுககையுடைய குளிர்மையாகிய வயலகளினாலே குழப்பட்ட—மருதூர் அனையாரா - மருதூரைப் போலவாராகிய இமமங்கையருடைய—விழிக்கு ஏற்ப வனித்தல அததண்டைத தாள செலலல மீட்டு என்னை ஆற்றியது - கண்ணுகரு இயையப் புகழ்தலைப்பொருந்திய அநதத தண்டையையணிந்த கால (பூமியிலே தோய்தலால்) என்வருத்தத்தை மாற்றி எனனை ஆற்றியது. எ - று. [தெளிதல்] (௩௭)

ஆற்றலைத்தண்டருமபோரிலைமாலுக்கரியவனே
யாற்றலைத்தண்டருகீமுடியாயமருதூரசே [கோ
யாற்றலைத்தண்டருவகூறறாளகொண்டேகிடமெனறெனக
ராற்றலைத்தண்டருவகாணத்தநதாண்டருளஞ்சலெனறே.

(இ - ள்.) ஆல் தலைத தண்டு அருமபு ஓரிலை மாலுக்கு அரியவனே - ஆலமரத்தினது தலைக்கொம்பில அருமபிய ஓரி லையினகண்ணே நித்திரைசெய்கினற விட்டுணுவகரு அரிய வரே,—ஆறு அலை தண தரும நீர் முடியாய் - நதியினது திரையினாலே குளிர்மையைத தருகினற நீர்மையைப்பொருந்திய முடியையுடையவரே,—மருதூர் அரசே - மருதூருக்கு நாயகரே,—ஆறு அலைத்தது அண்ட அரும கூற்று ஆள கொண்டு ஏகிடம அன்று - வழியினகண வருத்திக கிடந்தற கரிய இயமனுடைய தூதர்கள் எனனைக் கொண்டுசெலலும் அநநாளிலே—எனக்கு ஓராற்றலைத தண்டரும காணத்த

நது அஞ்சல என்று ஆண்டருள் - எனக்கு ஒருவலிமையைத் தண்டஞ்செய்வோரும் காணும்படி தநது அஞ்சாதொழியென்று ஆண்டருள்'ம. ஏ - று. (௩௮)

அஞ்சுகமாகமஞ்சொனமருதூரரக்கீனயீ
ரஞ்சுகமாகமங்கசசெற்றுனையும்டாததபங்க
யஞ்சுகமாகமனத்துளவைப்பேனையடாகைக்குச்சற
றஞ்சுகமாகமழைமுகிலபோனிற்றதநதகனே.

(இ - ள்) அம் சுகம் ஆகமம் சொல மருதூரா - அழகிய கிளிகள் சிவாகமங்களைச் சொல்லாநின்ற மருதூரின்களை எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுடைய—அரக்களை ஈரஞ்சுகம் ஆகம் மங்கச செற்று - இராககதனாகிய இராவணனைப் பத்தாகிய தலைகளும் மாடும் நெரியும்படி ஊனறி—உனையும் அடர்த்த பங்கயம்-உனையும் உதைத்தருளிய திருவடித்தாமரை மலரை—சுகம் ஆக மனத்தள வைப்பேனை - இன்பம் உதிக் குமவண்ணம் எனனெஞ்சத்தள இருதகித் தியானிக்ருமெனனை—அடாகைக்குச்சறறு அஞ்சுக - நெருங்குதற்குச்சிறிது அஞ்சுககடவாய்,—மாகம் மழை முகிலபோல நிறத்து அநதகனே - ஆகாயத்தின்கண்ணதாகிய மழையைப்பொழியும் மேகத்தைப்போலும் நிறத்தைபுடைய இயமனே. ஏ - று சிவபெருமானுடைய திருவடித்தாமரை மலரை எனக்கூட்டுக. (1)

அநதத்தலைவரையாககையாதெனமருதூரரன்பாக்
கந்தத்தலைவரைமாததிரையிறசெறுழததாவெறபி
னநதத்தலைவரைபோலகரிகொலலுமுனஞ்சலெனற
வநதத்தலைவரையன்றியெனனாபபதணிமுரசே.

(இ - ள்) அநதம் தலை வரையாக கையா - அழகையுடைய பிரமகபாலத்தை நீக்காது கொண்ட கையினையுடையவரும்—தென மருதூரா - அழகிய மருதூரையுடையவரும்—அன்பாக்கு அநதத்து அலைவு அரை மாததிரையில செறும்

அததா வெறபின் - பததாக்களுக்ககு முடிவுகாலத்தினுள்ள துன பததை அரைமாத்கிரையினுள்ளே போககுகினற பிதாவுமாகிய சிவபெருமானுடைய மலையினகண்ணே--அம் ததது அலைவரைபோல கரி கொலலுமுன - மதகா பாய்கினற நடைமலை போலும யாலை (நமமைக) கொலலுமுன—அஞ்சல எனற அநதததலைவரை அனறி - பயப்படாதேயென்று சொல்லிய அநதநாயகருக்கலலது—அணி முரசு ஆரப்பது என - அழகையுடைய முரசம ஆரவாரிப்பது எனனை எ - று [மணம விலக்கு] (சு0)

அணியவனநதிமருதூரனென நிறைஞ்சனபாக்குப்பாம்
 பணியவனநதிவணங்கொண்டமேனியனூநநதனூ
 ரணியவனநதிகழீமததுளாடியருளபுரிநதா
 ரணியவனநதிவரததனபதததிலமாநதவனே.

(இ - ள) நநதி மருதூரன என்று - நநதியெனணூந திருநாமததையுடையவா மருதூரினக ணெழுநதருளியிருப்பவா என்று சொல்லி—இறைஞ்ச அன்பாககு அணியவன - வணங்குகினற பததாக்களுக்ககுச சமீபித்தவா,—பாமபு அணியவன - சருப்பமாகிய ஆபரணத்தை யுடையவரும்—அநதி வணமகொண்ட மேனியன - செவ்வானம்போலும நிறததைப்பெறற திருமேனியையுடையவரும்—ஆனநதன - சுகருபியும்—நாரணியவன - உமாதேவியையுடையவரும்—நநது இகழ்சுமததுள ஆடி - கெடாநினற இகழ்ப்படும சுடுகாட்டினகணநிருத்தஞ்செய்பவரும்—அருள புரிநது ஆ அணியவன - கருணையை (அடியாக்களுக்ககுச) செயது திருவாதகிமாலையை அணிதலையுடையவரும்—நநதி வரததன - இடபத்தினமேலவருதலையுடையவரும்—பதததில அமாநதவன - (அடியாக்களது) பக்குவத்திற பொருநதினவருமாகிய சிவபெருமான எ - று. (சுக)

அமபரவமபுனைவேணியபாணியினங்கியவை
யமபரவமபுனைசூழமருதூருறையையதிசை
யமபரவமபுனைநெறநிககனலவிழியாயென்பதை
யமபரவமபுரைகொங்கையைவீழ்ப்பதநீந்திலையே

(இ - ள) அமபு அரவம புனை வேணிய - (கங்கை)நீரை யும பாமபையும் அணிந்த சடையையுடையவரே,—பாணியின அங்கிய - கையிலே தரிக்கப்பட்ட அக்கினியையுடையவரே,—வையம் பரவு அம புனை சூழ மருதூர் உறை ஐய - பூமியினுள்ளோர் துதிக்கின்ற அழகிய புனைமரங்கள் சூழ ந்த மருதூரின்கண் எழுந்தருளியிராநின்ற பிதாவே,—திசை அமபர - திக்காய வஸ்திரததையுடையவரே,—உனை நெறநிக கனல விழியாய எனபது வம்பு - உமமை நெறநியின்கண் அக்கினிக்கண்ணையுடையீரென்று சொல்வது வம்பு,—ஐயம்பா அ வம்பு ரை கொங்கையை வீழ்ப்பது அந்நிலை - ஐந்தபாணங்கையுடையவராகிய மனமதன் அந்தக் கச்சை வருத்தகின்ற தனததையுடையவனைக் கொலவதை அந்நிலை (ஆதலால்.) எ - று. [பாங்கி கூறல்] (சஉ)

இலையயிலங்கையாதந்தையாதெனமருதூரரெண்க
யிலையயிலங்கையாவீழவுதைததவரென்றஞ்சமவே
நிலையயிலங்கையராவென்றபாலொழுக்கெலலைமெய்யா
யிலையயிலங்கையராவியிரீங்குமுன்னென்னஞ்சமே

(இ - ள) இலை அயில அம ஸீயா தந்தையா - இலைத் தொழிலையுடைய வேறபடையை ஏந்திய அழகிய கையினையுடையவராகிய முருக்ககடவுளுக்கூப பிதா—தென மருதூரா - அழகிய மருதூரையுடையவா—என கயிலை ஐ - மதிக்கப்படும் திருக்கைலாசமலையின்கண் எழுந்தருளியிராநின்ற கடவுள்—இலங்கையா வீழ உதைததவா என - இலங்கையையுடைய வராகிய இராவணன் வீழுவண்ணம் ஊனநினைவா என்று

சொல்வாயாக, — தஞ்சம வேறு இலை - (நமக்குத்) துணைவே
 நிலை; — ஐ இலங்கு ஐயா ஆ எனறு பால ஒழுக்கு எலலை -
 அழகு விளங்குகின்ற மூத்தோகள ஆவென்று பாலைவாக்கி
 னின்ற முடிவினகண்—மெய் ஆம இலை ஐயில அங்கு அயரா
 உயிர நீங்குமுன—சரீரமாகிய வீடடைச சிலேடடும மேலிடு
 மபொழுது அங்கே மறந்து ஆனமா நீங்குமுன—என நெஞ்
 சமே - என மனமே எ - று எனமனமே ஆனமா நீங்குமுன
 பிதா மருதூரையுடையவா கடவுள் ஊனநினவா என்று
 சொல்வாயாகவெனக கூட்டுக. (சுந)

என்றலைக்குன நிருத்தர்டாவென்பாருயகைக்கெணகயிலை
 யென்றலைக்குன நிநிருநதருளசெய்யுமிறைமருதூ
 ரென்றலைக்குன நிநிறங்கவாமேனிகொண்டழிககைக்
 கென்றலைக்குன நிவிடாதகலவானதெழுவதுவே.

(இ - ள) என தலைக்கு உன திருத்தாள தா எனபா
 உயகைக்கு - எனனுடைய தலைக்கு உமமுடைய திருவழிக
 னைத் தந்தருளுமென்று சொல்வோகள உயதற்பொருட்டு—
 எண் கயிலை எனதலைக் குன்றின இருநது அருள செய்யும
 இறை மருதூர - மதிக்கப்படுகின்ற கைலாசமென்பபடும முத
 னமையாகிய மலையினகண் எழுந்தருளியிருநது கருணையைச்
 செய்யாநின்ற சிவபெருமானுடைய மருதூரினகண்ணே—
 என்று அலைக் குன்றி நிறம கவாமேனிகொண்டு ஈடு அழிக
 கைக்கு - சூரியன இராததிரியைக் குன்றிமணியினது நிறத
 தைக் கவாகின்ற சரீரத்தைக்கொண்டு வலியழித்தற்கு—
 என்று அலைக் குன்றிவிடாது அகல வானத்து எழுவது - எப
 பொழுது கடலினுள்ளே நசித்து விடாது பரந்த ஆகாயத்தி
 னகண் எழும்புவது. எ - று. [இரவீனீட்டம.] (சச)

எழுதாரணிபுகழ்மாமருதூருறையீசாவெறபி
 வெழுதாரணிதிகழ்தோளண்ணலையிந்தமுத்தமனற

லெழுதாரணிசூழலாட் கெவ்வனற்தொய்யி லேரதுகொங்
கெழுதாரணியமடவாரிடையினி றுதிகண்டே. [கைக

(இ - ள்) எழு தாரணி புகழ் மா மருதூர் உறை ஈசர்
வெறயில - ஏழுலகமும் புகழ்கின்ற பெரிய மருதூரினகண்
எழுநதருளியிராநின்ற சிவபெருமானுடைய மலையினகண்
ணை—எழு தாரணி திகழ் தோள அண்ணலே - எழுவையும
மலையையுட்போல விளங்குகின்ற புயங்களைபுடைய தலைம
கணை,—இந்த முததம மன்றல எழு தூர் அணி சூழலாட்டு
எவ்வன ஆம் - (நீ கையுறையாகக் கொண்டுவந்த) இந்த முத
தூமலை மணமெழுகின்ற மலையை யணிந்த கூந்தலையுடைய
தலைமகளுக்கு எப்படி ஆகும்!—அணிய மடவாரி - அடுத்த
பெண்கள்—இடையின இறுதி கண்டு - இடையினது இறந்த
படிதலைக கண்டு—ஏந்து கொங்கைகருத் தொய்யில எழுதூர் -
கனத்த தனங்களுக்குத் தொய்யிலை எழுதூர்கள் (ஆதலால்)
எ - று [பாங்கி கையுறை மறுத்தல] (சுரு)

கண்டனையாரழலாககொண்டதேவைககீரியதிருக
கண்டனையாவயனமருதூர்தனிற் கண்களிககக
கண்டனையாவயிறிறிகருத்தாழவுங்கடநதுச்சொறறேன
கண்டனையாரயிறிகண்ணாமலையுங்கடநதனமே..

(இ - ள்) கண தனை ஆர் அழல ஆக கொண்ட தேவை-
கணனை நின்றத அக்கினியாகக் கொண்டருளிய தேவ
ரும்—கரிய திருக கண்டனை - கரிய அழகிய கழுத்தையுடை
யவருமாகிய சிவபெருமானை—ஆரம் வயல மருதூர்தனில
கண் களிகக கண்டு - முததுக்கையுடைய வயலகளினாலே
சூழப்பட்ட மருதூரினிடத்தே கண்கள் களிகருமவண்ணம்
தரிசித்தது—அனையார் வயிறின கருத் தாழவும் கடநது -
தாயாகளுடைய வயிறினுள்ள கருவினகண்ணே தங்குதலை
யும் நீங்கி—சொல தேன கண்டு அனையார் அயில கண் ஆம்

வலையும் கடந்தனம் - (சு) சொற்கள தேனையும் கற்கண்டையும் போலாகப்பெற்ற பெண்களுடைய வேல போலும் கண்ணாகிய வலையையும் கடந்தேம். எ - று (சுசு)

கடனநநிநமபவநதீர்கைககுவைகைககவரினவநது
கடனநநினமபழ்வாரமருதூரனகடுவுண்டவி
கடனநநிநமபனகடுங்காலகாலனகவகாளனகனம்
கடனநநினநதொறுமபுலலும்பிரானங்கருததினனே

(இ - ள) கடன நநநி நம பவம் தீர்கைககு - (முற்பிறப்புக்களி லுள்ள வினை) கடன கெட்டு நமமுடைய பிறப்பு ஒழிதற்பொருட்டு—வைகைக கவரின வநது கடல நநது இனம் பழ வார மருதூரன - வைகையற்றினது பகுதியாகிய காலகடோறும் வநது கடலினுள்ள சங்குகளினது கூட்டங்கள் பழகின்ற சலத்தையுடைய மருதூரினகண எழுத்தருளியிருப்பவரும்—கடு உண்டவிகடன் - நஞ்சையுண்ட அஞ்சற்பாலரும்—நநநி நமபன - நநநி நமபன எனநூந திருநாமங்களையுடையவரும்—கடும காலகாலன - கடுமையாகிய காலகாலரும்—கவகாளன - முழுவெலும்பையணிந்தவரும்—கலமகள தனம் தினநதொறும் புலலும் பிரான - (இமைய) மலையினது புதலவியாராகிய உமாதேவியாருடைய தனங்களை நாடோறுநதழுவுகின்ற கடவுளுமாகிய சிவபெருமான—நம கருத்தினன - நங்கருத்தினுளா எ - று (சுஎ)

கருமங்குலத்திறத்தரசங்கைவிட்டுக்கசிரதுபவக
கருமங்குலத்துமெய்யனபாகருவீடுகமலங்கணி
கருமங்குலத்திருக்கைமமங்கைபங்கனகமுகுசென்று
கருமங்குலத்தீணயும்மருதூரனகழலீணயே

(இ - ள) கருமம் குலத்திறம் தரசங்கை விட்டுக் கசிரதுவினையையும் குலமேனமையையும் தற்போதத்தையும் ஒழித்து (மன) நெகிழ்நது—பவம் கரு மங்க உலத்தது மெய் அன

பாக்கு வீடு - பிறப்புக்கு மூலமாகிய கரு நசிக்கும வண்ணம
கெடுகின்ற மெய்ப்பததாகளுக்கு முததியாவது,—கமலங்கள்
நிகரும் அங்குலம் திருக கை மங்கை பங்கை - செந்தாமரை
மலாகளைப்போலும் விரல்களையுடைய அழகிய கைகளையு
டைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடையவரும்—கழுக்கு
சென்று கரு மங்குலத்த அணையும் மருதூரன - கமுகமரங்கள்
போயக் கருமையாகிய மேகங்களை அளவாநின்ற மருதூரை
யுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—கழல இணையே -
இரண்டு திருவடியுமே எ - று இரண்டாமடியில மங்கை என
பதன ஈற்றகரம் விகாரத்தாறெழுக்கது. நான்காமடியில
அத்து-சாரியை மெய்ப்பததாகளுக்கு முததியாவது சிவபெ
ருமானுடைய இரண்டு திருவடியுமேயெனக் கூட்டுக. (சஅ)

கழலாதவஞ்செய்துபோற்றிடுகைகெனக்ருததைவிட்டுக்
கழலாதவன்புதருவாய்விடுதளக்கனனியாகைக்
கழலாதவன்பதந்தோயமருதூரகருணைநின்பு
கழலாதவனசொற்கதறறுமபிதறறுடைக்களவனுக்கே. *

(இ - ள) கழலா - வீரக்கழலையணிந்தவரே,—தவம்
செய்து போற்றிடுகைக்கு - தவத்தைச் செய்து (உமமைத்)
துதித்தற்கு—எனக்ருததை விட்டுக் கழலாத அன்பு தரு
வாய - எனனெஞ்சத்தை விட்டு நீங்காத அன்பைத் தந்தரு
ளும்,—தளம் கன்னியாகை விடு கழல ஆதவன பதம் தோய
மருதூர - உபரிகைகளினுள்ள பெண்கள் கைகளினால் ஏறி
கின்ற கழங்கு குரியனுடைய பதத்தை அணுகின்ற மருதூரை
யுடையவரே,—கருணை நின புகழ் அலாத வல சொல கதற
றும பிதறறு உடைக்களவனுக்கு - திருவருளையுடைய உம
முடைய கோத்தியலலாத கடிய சொற்களைக் கததுகின்ற புலம்
புதலையுடைய களவனுக்கு. எ - று களவனுக்குத் தந்தருளு
மெனக் கூட்டுக. (சக)

களங்கநதரமனையாய்மூலமாயைகரும்மென்னுங்
 களங்கநதரங்கெடநீர்சொரியாநிற்பக்கணபுளங்கு [ங
 களங்கநதரவெனனையாண்டருளவா யென்றுகாவொழுகு
 களங்கநதரமழைபோனமருதூரநகாகாவலனே.

(இ - ள) களம கநதரம அனையாய - கழுத்து மேகத்தை
 ஒப்பாகப் பெற்றவரே, — மூலம் மூலைய கரும்ம எனனும் கள
 ங்கம தரம கெட - ஆணவமுடி மாயையும் கரும்மும் எனப
 டமும் (மும) மலங்கனும் வலிமை கெடுமபொருட்டு—கண நீர்
 சொரியாநிற்ப அங்கம் புளங்குகள தர - கண்கள நீரைப்
 பொழியவும் சரீரம் உரோமஞ்சிவித்தலைத் தரவும்—எனனை
 என்று ஆண்டருளவாய் - எனனை எந்நாள ஆண்டருளவீர்—
 கா ஒழுகும் கள அங்கு அநதரம மழை போல மருதூர் நகா
 காவலனே - சோலைகள் ஒழுகுகின்ற தேன அங்கே ஆகாய
 ததினின்றும் பொழிகின்ற மழையை நிகாக்கின்ற மருதூரெ
 னனும் திருப்பதியைக் காத்தலையுடையவரே. எ - று (௫௦)

காவலராவனும்பாக்கிறையாகுவாகருளமதிற
 காவலராவருங்கோற்களளராயினுங்காலுகுகருங்
 காவலராவருந்தமருதூரரைக்கனனிதன்பங்
 காவலராவருநதாரணிவாயென்றுகைத்தொழுவே

(இ - ள) காவலர் ஆவா-அரசராவா, — உமபாக்கு இறை
 ஆகுவா - தேவர்களுக்கு நாயகனாகிய இரத்திரனாவா, — கங்குல
 மதில காவல அரசாவரும் கோல களளர் ஆயினும் - இராததிரி
 யிலே மதிறகாவலை அரசாவுகின்ற கன்னககோலையுடைய திரு
 டராயினும், — கால உருக்கும் கா அலர் ஆ அருந்தம மருதூ
 ரரை - காற்றுதூக்கின்ற சோலையினுள்ள பூக்களைப் பசுக்கள்
 உண்கின்ற மருதூரின்கண எழுந்தருளியிராநின்ற சிவபெருமா
 னை—கன்னிதன பங்கா - உமாதேவியாருடைய பாகத்தைபு
 டையவரே, — வல அரசர் அரும் தார அணிவாய்-வலியபாமபா

கிய அரியமாலையை அணிபவரே,—என்று கை தொழ—என்று சொல்லிக் கையினுலே கும்பிட. எ-று. சிவபெருமானைக் கும்பிடத் திருடராயினும் அரசராவா இந் திரனாவானக் கூட்டுக.

கையுடையாணையதளங்கியாணைக்கதமபெறுவேங்
கையுடையாணைமருதூரனைக்கருதார்களவன்ப
கையுடையாணைத்தொழுதுவிலவேடனகடுங்கணையாக்
கையுடையாணைமடவாருயிராக்கெனகரைவதுவே.

(இ - ள்.) கை உடையாணை அதள அங்கியாணை - புழை கையையுடைய யாணையினது தோலாகிய சடடையையுடையவரும்—கதம பெறு வேங்கை உடையாணை - கோபத்தைப் பெற்ற புலித்தோலாகிய வஸ்திரத்தையுடையவரும்—மருதூரனை-மருதூரையுடையவரும்—கருதாக்கள் வலபகை உடையாணை - (தமமைச)சிறுதியாதவாகளுடைய வலிய பகையாகிய மலத்தைக் கெடுக்காதவருமாகிய சிவபெருமானை—தொழுது - வணங்கி,—வில வேள தன கடும கணையாககையுள் தையா ரை மடவா - விலையுடைய மனமதனுடைய கடுமையாகிய பாணங்கள் சரீரத்திலே தைத்து வருந்துகின்ற மங்கையா—உயிராக்குக கரைவது என - உயிர்ப்பொருட்டு இரங்குவது எனனை. எ - று யாககையுடையா என்றபாலது யாககையுடையா எனக் குறைந்து நின்றது [பாங்கி வெறுத்ததுக் கூறல]

(இஉ)

கரைவானகங்குழைமெய்யடியார்க்குக்கலங்கவரக
கரைவானகங்கொண்டடாக்கும்பிரானபுரக்கள்ளவஞ்ச
கரைவானகநதைக்கெடத்தகனஞ்செய்கடவுள்பொயகைக்
கரைவானகநதொடுமாருதூரனெங்கட்கிறையே.

(இ - ள்.) அகம குழைமெய அடியார்க்குக் கரைவான - மனநெகிழ்கின்ற மெய்தொண்டாக்களுக்கு இரங்குவோரும்—கலங்க அரசுக்கரை வால நகம் கொண்டு அடாக்கும்

பிரான் - கலங்குமபடி இராக்கதனாகிய இராவணனை வெண்
மையாகிய நகத்தைக்கொண்டு நெரிதத எப்பொருட்குமிறை
வரும்—புரம களளம் வஞ்சகரை வான அகநதை கெடத்
தகனம செய் கடவுள் - முப்புரங்களிலுள்ள களளத்தையும்
வஞ்சகத்தையுமுடைய அசுரர்களைப் பெரிய செருக்கு அழியு
மபடி எரித்தலைச செய்த கடவுளும்—பொய்கைக்கரை வான
கம தொடும மா மருதூரன - வாவிக்கரை ஆகாயத்தை அளா
வாநின்ற பெரிய மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெரு
மானே—எங்கட்கு இறை - எங்களுக்கு நாயகா. எ - று (௩௩)

கட்டாமரையரமராக்குவேந்தாகமலநதுழாயக
கட்டாமரையாமருதூரிறைவாகறையரவக
கட்டாமரையாமனமேயிருவினைக்கட்டறநவ
கட்டாமரையரென்றடகொண்டருளகைக்குகறபினையே.

(இ - ள) கள தாமரையா - தேனையுடைத்தாகிய தாம
ரைமலரையுடையவராகிய பிரமாவுக்கும்—அமராக்கு வேந
தா - தேவர்களுக்கு அரசனாகிய இந்திரனுக்கும்—கமலம
துழாய் கண தாமா ஐயா - செந்தாமரைமலரையும் துளசியை
யும் கண்ணும் மாஸையுமாக உடையவராகிய விட்டுணுவுக்கும்
பிதாவும்—மருதூர இறைவா-மருதூரின்கண எழுந்தருளியிரு
க்கின்ற தலைவரும்—கறை அரவம கட்டு ஆம அரையா - விட
மபொருந்திய பாம்பாலாகிய கட்டுப்பொருந்திய அரையை
யுடையவருமாகிய சிவபெருமான—மனமே - நெஞ்சமே—
இரு வினைக கட்டு அற - இருவினைப்பநதம அறும்பொரு
ட்டு—நங்கண தாம அரையா என்று ஆட்கொண்டருளகைக
க்கு கறபனை - நமமிடத்தே தாம நாயகரென்று அடிமைக
கொண்டருளுதற்கு விதியேயாம். எ - று. (௩௪)

கறபனையத்தனையாயினுநின்புகழ்கற்பதூநான
கறபனையத்தனகாணசசரவணப்பொய்கைவந்தோன ,

கற்பனையத்தனையாமருதூருறைகாரணவக
கற்பனையத்தனைபததாகுறறதைக்கடிபவனே.

(இ - ள்.) நான நின் புகழ் கற்பது அதனை கற்பனை ஆயினும் - நான உமது கீர்த்தியைப் படிப்பது அவ்வளவும் பொய்யாமாயினும்—கற்ப நயத்தனை - படிப்பவைகளை விரும்பினீர், —அச சரவணம் பொய்கை வந்தோன் - அநதச சரவணப்பொய்கையின்கண்ணே திருவவதாரஞ்செய்தருளினவராகிய முருக்ககடவுளுக்கும்—கல பனை அததன ஐயா - (மாணிக்க) ரத்தினத்தாலாகிய பனைபோன்ற கையையுடைய வராகிய விநாயக்ககடவுளுக்கும் பிதாவே, —மருதூர் உறை காரண-மருதூரின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற காரணரே, —அக் கற்பு அனை அதத - அநதக் கற்பையுடைய மாதாவாகிய உமாதேவியாரைப் பாடியாகவுடையவரே, —நை பததா குறறத்தைக் கடிபவனே - வருந்துகின்ற அன்பாருடைய குறறத்தையெழுதிப்பவரே. எ - று. காண அசை (௫௫)

கடியவம்போடிகலகண்ணியைக்கண்டு கலங்கிடுகெனீர்
கடியவம்போயநின்றழிந்தனன்காணகுறறங்கண்டெனைநீ
கடியவம்போதமுன்கண்டதுண்டோவணமுன்காலணையக்
கடியவம்போருகங்கானமருதூரன்கலவரைக்கே.

(இ - ள்.) கடிய அம்போடு இகல கண்ணியைக் கண்டு கலங்கி - கூாமையையுடைய பாணத்தோடு பகைக்கின்ற கண்ணையுடையவளாகிய பெண்ணைக் கண்டு மயங்கி—கெடுசில கடி அவம் போய நின்ற அழிந்தனன் - மனசின்கணுள்ள காவல வீண போய நின்ற வருந்தினேன், —குறறம் கண்டு எனைநீ கடிய அம் போதம் முன்கண்டது உண்டோ—குறறத்தைக் கண்டு எனனைநீ கோயிக்க அழகிய அறிவை முன்னே நானறிந்ததுண்டோ—வணமுன்கால அணையக் கடி அ அம் போருகம் கால மருதூர் அரன்கலவரைக்கு-வணமுனுடைய

கால்கள் பொருந்த மணத்தை அந்தத் தாமரைமலர்கள் கால்
கின்ற மருதூரின்கணெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானது
கலலாகிய மலையினிடத்து. எ - று காண அசை. [தலைவன
பாங்கனுக்கு உற்றதுரைத்தல] (௫௬)

கல்லாரமாலேமெனகூந்தறகைக்காரதடகவுரிபங்கன
கலலாரமாலேத்திகழ்மருதூரிற்பொயகைக்குணமணனைக
கலலாரமாலையங்கையாற்றொழாசைவகாவியங்கள்
கலலாரமாலையனகாணுப்பதமெங்ஙனகாணகுவரே.

(இ - ள்.) கலலாரம் மலை மெல கூந்தல கைக்காரநள
கெளரி பங்கன - செங்கழுநீர்மாலையையணிந்த மெலவிய அள
கத்தையும் கைகளாகிய காரதட்பூக்கணையுமுடைய உமாதேவி
யாருடைய பாகராகிய சிவபெருமானுடைய—கல ஆரம் மலை
த்திகழ் மருதூரில் - இரத்தினங்களும் முதலுக்களும் மலைக்கா
லத்தின்கண்ணே விளங்குகின்ற மருதூரினிடத்ததாகிய—
பொய்கைக்குள் மணனைக கலலார - வாவியினுள்ள மண்
னைத் தோண்டாரகள்,—அம் ஆலயம் கையால தொழா -
அழகிய திருக்கோயிலைக் கைகளினாலே கும்பிடாரகள்,—
சைவ காவியங்கள் கலலார - சைவகாவியங்களைப் படியா
கள்,—அ மால் அயன காணுப் பதம் எங்ஙன காண்குவா -
அந்தவிட்டுணுவும் பிரமாவும் காணாத திருவடிகளை எப்படி
(இவர்கள்) தரிசிப்பார்கள்! எ - று (௫௭)

குவலயங்கற்பகநாடரவப்பதிசூழ்பிடுஞ்செங்
குவலயங்கடபொழிவாரமருதூரிறைகூரயிலா
குவலயங்கற்பொடியாகத்தொடுங்கநதாகோக்கொற்றவா
குவலயங்கடசெவியாகக்கொள்வாரெங்குலதெயவமே.

(இ - ள்.) குவலயம் கற்பகம் நாடு அரவம் பதி சூழ்பிடும்-
பூமியும் கற்பகத்தருவையுடைய தேவலோகமும் நாகலோக
மும் சூழ்பிடுகின்ற—செங்குவலயம் கள் பொழி வார் மருதூர்

இறை - செவகுவனைமலர்கள் தேனைப் பொழிகின்ற நீரினாலே
 சூழப்பட்ட மருதூரினகணெழுந்தருளியிருக்கும் நாயகருட—
 கூடா அயில ஆகு வலயம் கல பொடி ஆகத் தொடும் கந்தா
 கோ - கூரிய வேலாகிய வலயத்தைக் கிரொளஞ்சமலை துக
 ளாகும்வண்ணம் தொடுத்த முருக்ககடவுளுக்குத் தலைவ்ரும—
 கொற்றம் வாகுவலயம் கட்செவி ஆகக் கொளவாரா - வெற
 றியையுடைய தோளணி பாம்பாகக் கொளவோருமாகிய
 சிவபெருமான—எம் குலதெய்வம் - நமமுடைய குலதெய
 வம். எ - று. (௫௮)

குலஞ்சுகந்தாதிகளவிட்டுத்தவவுருக்கொண்டுநெஞ்சா
 குலஞ்சுகந்தாகம்பொயமோகந்தவிராதுகுணத்திரயங் [கோ
 குலஞ்சுகந்தாடபட மாட்டாவெனைப்பணி கொண்டதென
 குலஞ்சுகந்தாதுகொயகாமருதூராகுணறக்கோதண்டனே.

(இ - ள்.) குலம் சுகந்த ஆதிகள் விட்டு - குலத்தையும்
 சுகந்தமுதலியவற்றையும் விடுத்தது—தவம் உருக்கொண்டு -
 தவவேடத்தைப் பூண்டு—நெஞ்ச ஆகுலம் சுகம் தாகம் பொய
 மோகம் தவிராது - மனசினுள்ள வருத்தத்தையும் சுகத்தை
 யும் தாகத்தைப் பொய்யையும் மோகத்தையும் நீங்கி—குண
 த்திரயம் குலஞ்சு உகந்து ஆடபடமாட்டா எனை—முககுண
 ங்களுங்குலைந்து மகிழ்ந்து அடிமைப்பட மாட்டாத எனனை—
 பணி கொண்டது என - அடிமைக்கொண்டதெனனை—
 கோகுலம் சுகம் தாது கொய கா மருதூராக குணம் கோதண்
 டனே - குயில்களும் கிளிகளும் பூந்தாதைக் கொய்யாநின்ற
 சோலைகளினாலே சூழப்பட்ட மருதூரினகணெழுந்தருளியிரு
 க்கும் மகாமேருமலையாகிய விலையுடையவரே எ - று கோகி
 லம் கோகுலம் என மருவிறறு. (௫௯)

தண்டலைநாகங்களை பூகங்களுக்கு முந்தடஞ்சீனையிற்
 றண்டலைநாகங்களைக் கழநீர்முனைசுற்றுவீண்ட

தண்டலைநாகவகொலெனறஞ்சிமாறெனத தன்னிழனமேற
றண்டலைநாகநதவிராமருதூரனெனரூபரமே.

(இ - ள்.) தண்டலை நாகவகள பூகவகள் சூழும் தடம
சுனையில - சோலைகளினுள்ள புனனைமரங்களும கமுகமரங்க
ளும் சூழாநின்ற பெரிய சுனையினிடத்தே—தண தலை நாகு
அங்கு அணை கழுகூ முகை சற்று விண்ட தண்டு - குளிர்மை
யையுடைய பெரிய சங்குகள அங்கே சோநத கழுகூமுகை
சிறிது அலாந்த தண்டை—அலை நாகம கொல எனறு அஞ்சி-
அசைசினற பாம்போவென்று பயநது—மாறு எனத தன நிழ
னமேல தண்டலை நாகம தவிர மருதூரன - தனபகையெ
ன்று தனது நிழலினமேலே எதிர்த்தலை யாணை நீங்குகின்ற
மருதூரையுடையவராகிய சிவபெருமான—என தாபரம -
என்னுடைய துணை. எ - று. (௬௦)

தாபரசங்கமொராறுககும்போற்றுஞ்சதூமறைகருந
தாபரசங்கவயனமருதூரநகாதங்கியநா
தாபரசங்கமாசாடக்கொண்டாய்சுநதரற்குச்செஃறா
தாபரசங்கரவல்வினயேற்குணசரணங்களே.

(இ - ள்) பரசு அங்கம ஓராறுக்கும போற்றும் சதூர்
மறைக்கும் தாபர - துதிக்கப்படும ஆறுவேதாங்கங்களுக்கும்
(உமமைத்) துதிககும் நான்குவேதங்களுக்கும் நிலையாயுள்ள
வரே,—சங்கம வயல மருதூர நகா தங்கிய நாதா - சங்குகளை
யுடைய வயலகளினுலே சூழப்பட்ட மருதூரெனனும் திருப்ப
தியினகண் எழுந்தருளியிருநத தலைவரே,—பரசு அங்கு அமா
சாடக் கொண்டாய - மழுவை அங்கே போரினகண்ணே
(பகைவரைக) கொலலும்பொருட்டித தாங்கினவரே,—சுந்த
ரறகுச செல தூதா - சுந்தரமூாதநிராயனாபொருட்டிசென்ற
தூதரே,—பர - மேலானவரே,—சங்கர - சுததைசெய்ப
வரே,—வல வினயேற்கு உன சரணங்கள் தா - வலிய வினை

யையுடையேனுக்கு உமமுடைய திருவழிகளைத் தந்தருளும்.
எ - று [பூட்டுவிற்பொருள்கோள்] (சூக)

சரக்கனறுகநதமலரோறகுமேறபதநதண்கழுநீச
சரக்கனறுகநதாப்பினையெரித்தோரிருதாட்கடககுளு
சரக்கனறுகநதனறனகையாபொயயரதமக்ககலீ
சரக்கனறுகநதவாதெனமருதூராதமாகளுக்கே.

(இ - ள) கநதம மலரோறகுமேல பதம சரககு அன்று-
மணதையுடைய தாமரைமலரிவருக்கும் பிரமனுக்குமேலா
கிய பதமும் ஒருபொருளன்று,—தண கழுநீச சரம கன்று
கநதாப்பின எரித்தொ - குளிமையையுடைய கழுநீமலரா
கிய அம்பையுடைய கோபிக்கின்ற மனமதனை எரித்தவரும்—
இருதாள கடம குஞ்சரம கன்று கநதன தனக்கு ஐயா -
இரண்பொதங்கனையும் மத்தகையுமுடைய யானைககனறாகிய
விராயக்ககடவுளுக்கும் முருக்ககடவுளுக்கும் பிதாவும்—பொ
யயா தமக்கு அகல ஈசா - பொயயாகளுக்கு அகன்ற தலைவ
ரும்—அக்கு அன்று உகநதவா - எலும்புமணியை அநநாளிலே
மகிழநதணிரதவரும்—தென மருதூரா தமாகளுக்கு - அழகிய
மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய அடியா
களுக்கு எ - று (சூ2)

தமரவரிக்களிவண்டு துன்றுங்கொன்றைததாமரனபா
தமரவரிகுவயனமருதூராபொற்றாளுயிராந
தமரவரிககிறையாக்கரிதானுநதலைவணங்குத
தமரவரிககுமிதயத்திபானநதனககெளிதே.

(இ - ள.) தமரம வரிக களி வண்டு துன்றும கொன
றைத தாமா - இசையையுடைய புள்ளியைப்பொருந்திய களி
ப்பையுடைய வண்டுகள் நெருங்குகின்ற கொன்றைமாலைய
யுடையவரும்—அனபா தமரவா - பததாகளுக்கு உறவின
ரும்—இக்கு வயல் மருதூரா - கருமபுகனையுடைய வயல்களி

ஹலே குழ்ப்பட்ட மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமா னுடைய—பொன தாள்-பொனபோலுநதிருவடிகள்,—உயிரா ங்ந்த மரம அரிக்கு இறையாககு அரிதானும் - உயிரைப போன்ற மரத்திலே சஞ்சரிக்கினற அனுமாருக்கு இறைவராகிய விட்டுணுவுக்கு அரியனவாயினும்,—தமை வணங்கு உத தமர வரிக்கும் இதயம் தியானம் தனக்கு எளிது - தமமை வணங்குகினற மேலோர்களுடைய விருமபுகினற இருதயத்திலே செய்ப்படும தியானத்துக்கு எளியனவாம எ - று (சு8)

தனக்கடங்காநெஞ்செனெறெனைகொண்டிதருமனசெல்வி தனக்கடங்காவனினறாணமருதூரநதசநதிரவ தனக்கடங்காலகும்பததுமபிககொம்பென்னசசமைநதவிரு தனக்கடங்காம்பலஞ்செங்கனிவாய்மங்கைதன்பங்களே.

(இ - ள.) தனக்கு அடங்கா நெஞ்சன என்று-தனக்கடங்காத மனதையுடையவெனென்று—எனைகொண்டி தருமன செல விதனம் கடம் - எனனைகொண்டி இயமன செல்லா நினற வேதனையையுடைய அருநெறியிலே—காவல நினறு ஆள - காவலாக நினறு ஆண்டருளும்,—மருதூர - மருதூரையுடையவரே,—நல சநதிரன வதனம் - நனமையாகிய சநதிரனைப்போலும் முகத்தையும்—கடம் கால குமபம் துமபிக கொம்பு என்னச சமைநத இரு தனம் - மதத்தையுடைய சொரிக்கினற மதத்தையுடைய யானையினதுகோடுபோல அமைநத இரண்டுமுலைகளையும்—கள தங்கு ஆம்பல அம் செம கனிவாய - தேன பொருநதிய செவ்வாமபனமலாபோலும் அழகிய சிவநத கனிநத வாயையுமுடைய—மங்கை தன பங்களே - உமாதேவியாருடைய பாகரே. எ - று (சு9)

பங்கமுகந்தலைமோதக்கயலினம்பாயநதுபைநதட பங்கமுகந்தலைசோமருதூரபருப்பததாள

பங்கமுகந்தலைதேயநதிடவெணடிங்குளப்பட்டபெரும

பங்கமுகந்தலைவநின்பாதமபீமெனககே

(இ - ள) பங்கம முகநது அலை மோத-சேறறை முகநது திரைகள் (கரையிலே) மோத—கயல இனம பாயநது பைம தடபம கமுகு அம தலை சோ மருதூர-கயற்கூட்டங்கள் பாய நது பசிய குளிர்மையையுடைய கமுகமரங்குளினது தலையிலே சோகின்ற மருதூரையுடையவரே,—பருப்பத்தாள பங்க - பாப்பத்திதேவியாருடைய பாகரே,—முகம தலை தேயநதிட வெள திங்கள் பட்ட பெரும பங்கம உகந்த தலைவ - முகமுந தலையுந்தேய வெணமையாகிய சந்திரன் அனுபவித்த பெருந தோலவியை மகிழ்ந்தருளிய நாயகரே,—நின்பாதம எனக்குப் பரம - உமமுடைய திருவடிகள் எனக்குத் தஞ்சம். எ - று.)

பரவாதிருக்கைமருவாகமத்தைப்பழித்துப்பண்ணி

பரவாதிருக்கைதிருவுளமோவலைபண்டெடுத்த

பரவாதிருக்கைமமுநாததேவாபணிமருதூர்ப்

பரவாதிருக்கையறுத்தெனையாளும்பதநதரவே.

(இ - ள) பரவாது - (உமமை) வணங்காமலும்—இருக்கை மருவு ஆகமத்தைப் பழித்துப் பண்ணில பரவாது - வேதங்கனையும் பொருந்திய சைவாகமங்களையும் நிரித்தது இசையோடு துதியாமலும்—இருக்கை திருவுளமோ - இருத்தல திருவுள்ளமா!—வலை பண்டு ஓடித்த பரவா - வலையை முனனாளிலையெடுத்த பரவருகுகொண்டவரே,—திருக்கை மமுநாத - அழகிய கையிலே தாங்கப்பட்ட மமுவையுடைய தலைவரே,—தேவா பணி மருதூர்ப் பர - தேவர்கள் வணங்குகின்ற மருதூரினகவெணமுநதருளியிருக்கும் மேலானவரே,—வா - வந்தருளும்,—திருக்கை அறுத்து என்னை ஆளும் பதம தர - குற்றத்தையொழித்து என்னை ஆண்டருள்கின்ற திருவடிகளைத் தரும்பொருட்டு. எ - று. (சுக)

பதங்கடந்தானிரைத்தன்னபனமாதாகளபற்றறநற
 பதங்கடநதாவென்னகைமஹுசெய்வன்பகைத்தபருப்
 பதங்கடநதானபட்டகைமமாவுரித்தபரமன்மறைப
 பதங்கடநதானபுகழ்மாமருதூரமங்கைபங்கினனே.

(இ - ள்.) பதங்கள தநதால நிரைத்து அன்ன பல் மாதா
 கள பற்று அற - சோறுகளை நூலினாலே நிரைத்தாறபோன்ற
 பற்களையுடைய பெண்களிடத்ததாகிய ஆசை நீங்கும்பொரு
 ட்டு—நல பதங்கள தநதால - நனமையாகிய திருவழிகளைத்
 தநதருளினால்—என்ன கைமமாறு செய்வன் - என்ன பிரதி
 யுபகாரத்தைச் செயவேன!—பகைத்த பருப்பதம் கடநதான
 பட்ட கைம மா உரித்த பரமன் - பகைத்த மலைபோலும் மத
 ந்தான பட்ட யானையையுரித்த மேலானவரும்—மறைப பதம்
 கடநதான்—வேதத்தினது சொல்லைக் கடநதவரும்—புகழ்
 மா மருதூர மங்கை பங்கினன் - கீர்த்தியையுடைய பெரிய
 மருதூரில் எழுகதருளியிருக்கின்ற உமாதேவியாருடைய பாக
 ருமாகிய சிவபெருமான. எ - று. சிவபெருமான திருவழிக
 ளைத் தநதருளினால் எனக் கூட்டுக. (சுஎ)

பங்கையவாவியினயாட்களித்தபரமன்மன்றம்
 பங்கையவாவியருதூரிலோரிறைபாரவலலி
 பங்கையவாவியிவணமேலிமெப்பகையடுமின
 பங்கையவாவிமணமுமினிதலலபாவையரே.

(இ - ள்.) பங்கை அவ ஆவி அனையாட்டு அளித்த பர
 மன் - (தமது) பாகத்தை அவவுயிர்போலும் உமாதேவியாரு
 க்குக் கொடுத்தருளிய சிவபெருமானுடைய—மன்றல பங்க
 யம் வாலி மருதூரில் - மணத்தையுடைய தாமரைவாலிக
 ளாலே சூழப்பட்ட மருதூரினகண்ணே—ஓரிறை - ஒருதலை
 மகன்—பாரம் வல இபம் கை அவாவி இவள் மேலிமெ அப்
 பகை - பாரமாகிய வலிய யானை புழைக்கையினாலே அவாவி

இவனை மேலிட்ட அநதப்பகையை—அடும் இனபம கயவா -
விலக்கிய இனபம வெறுக்கப்பட்டாது,—இம் மணமும் இனிது
அவல - இநதமணமும் இனியதனறு,—பாவையரே - பெண்
களே. ஏ - று [மணம விலக்கு] (சுஅ)

பாவகனஞ்சக்கரநதுணிததாயபதமாறுநடப
பாவகநஞ்சக்கறைமிடற்றாய்மருதூரபபரம
பாவகனஞ்சத்திசுனறநீனராபபரநதமலம
பாவகநஞ்சாசசனைபுரிநதெனறுபணிவதுவே

(இ - ள) பாவகன அஞ்சக கரம துணிததாய் - அக்கி
னிதேவன அஞ்சமவண்ணம கையை வெட்டினவரே,—
பதம மாறு நடம பாவக - பாதம மாறிய நிருத்தத்தினது
பாவகததையுடையவரே,—நஞ்சம கறை மிடற்றாய - விடத
தையுடைய கருமையாகிய கழுததையுடையவரே,—மருதூரப்
பரம - மருதூரின கணெழுநதருளியிருக்கும் மேலானவரே,—
பாவம கனம சத்தி சுனற-பாவத்தினது மிகுதியாகிய வலிமை
சுன்றும்பொருட்டு—நீன தானை-உமமுடைய திருவடிகளை—
பரநத மலம பாவு அகம நைஞ்ச - விரிநத மலம பரவிய
மணம நைநது—அாசசனை புரிநது பணிவது என்று - பூசை
செய்து வணங்குவது எந்நாள! ஏ - று. (சுஆ)

பணியாதவரக்கத்தொடாசசிகுமபததிரபததாசிததப்
பணியாதவரக்கருளசெய்மருதூரபபரவரவப
பணியாதவரக்குனறவெனறவனராட்செமபதமநெஞ்சே
பணியாதவரக்குமதிகுமப்பாலைபபநதரவே

(இ - ள) பணி யாது - (உனக்குத்) தொழில யாது!—
அவாக்கத்தொடு அாசசிகுமபததிரம பததாசிததம பணியா-
அநத உபகரணங்களோடு பூசிக்கின்ற பததிரங்கையுடைய
அனபங்களது சித்தத்தினுள்ள தொண்டையுடையவரே,—
தவரக்கு அருள செய மருதூர - முனிவர்களுக்காக கருணை

யைச் செய்கின்ற மருதூரையுடையவரே,—படம் அரவம பணியா - படதையுடைய பாம்பாகிய ஆபரணதையுடைய வரே,—தவாக் குன்ற என்று - விலலாயுள்ள மலையையுடைய வரே என்று சொல்லி—அவன தாள செம பதுமம் - அவருடைய திருவடிகளாகிய செந்தாமரைமலாகளை—நெஞ்சே பணி - மனமே நீ வணங்குவாயாக,—ஆதவாக்கும் மதிகும் அப்பால பதம தர - சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் அப்பாலுள்ள பதத்தைத் தரும்பொருட்டு எ - று. அப்பாலை என்பதன ஐ சாரியை. (எடு)

வேலைககையலைககவாவிழியாவசமவீழ்நதுனது
வேலைககையலைககணமமமுயலேனபுககவேளையுண்டோய
வேலைககையலைததுவருவகொலகூறறைவெறுததுயிர்போம
வேலைககையலைபுனனமருதூரமுககணமெயப்பயனே.

(இ - ள.) வேலைக கயலைக கவா விழியா வசம வீழ்நது - கடலையும் கயனமீனையும் கவாகின்ற கண்களையுடைய பெண்களது வசத்தில அமுந்தி—உனது வேலைக்கு அயலைக கணமம முயலேன - உமமுடைய தொண்டுக்கு அயலாரைக கணமம முயலகின்றிலேன,—புகக வேளை உண்டோய - புகுந்த மனம தனைக கொன்றவரே,—வேலைக கை அலைதது வரும் கொலகூறறை வெறுத்து உயிர போம வேலைக கை - வேலாயுத்ததைக கையினுலே அசைத்து வருகின்ற கொலகின்ற இயமனை வேறுத்து ஆனமாப போகின்றபொழுது கோபித்தருளும்,—அலைப புனல மருதூர முககண மெயப்பயனே - திரையையுடைய நீரினலே சூழப்பட்ட மருதூரினகணெழுந்தருளியிருக்கின்ற மூன்றுகண்களையுடைய மெயப்பயனுள்ளவரே. எ - று. (எக)

பயநநதநாகமலரிற்றுயிலப்பமருதூர்ப்

பயநநதனாகபகலைககணடோனபததாசித்தத்துள்ளான

பயனந்தனாகமணிவோன் கழலை நுமபலபிறவிப்
பயநநதநாகந துதிக்கவணங்கப்பரிந்திருமே.

(இ - ள்.) பயம நநது அம் நாகம மலரின துயிலபபடும
மருதூரப் பயன - நீரிலுள்ள சங்குகள அழ்சிய புனைப்பூவி
னகணனே நித்திரைசெய்கின்ற மருதூரினகணெழுநதருளி
யிராநின்ற பயனாயுள்ளவரும்—அநதன ஆகப் பகலைக கண
டோன - குருடனாகுமபொருடசெ சூரியனைச் செயதவரும்—
பத்தா சித்தத்தது உள்ளான - அனபாகளுடைய இருதயத்தின
கண உள்ளவரும்—பை அனநதன ஆகம் அணிவோன கழலை-
படததையுடைய அனநதனைத் திருமார்பினகணனே அணி
பவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை—நும பல
பிறவிப் பயம நநத - உங்களுடைய பலவாகிய பிறப்புகளளி
னுள்ள அச்சங்கெடுமபொருட்டு—நா துதிக்கக் கம வணங்கப்
பரிந்தது இரும் - நாககுத் துதிக்கத் தலை வணங்க அன்புகூர்ந்து
இருங்கள் எ - று. (எஉ)

இருமபலவினசெயமருதூரெனனா தமியங்குளப்போ
லிருமபலவினனலதுதீரவேணடிடினிவவுலகுள
ளிருமபலவினபமிலையாயினுமஞ்செழுததையுனனி
யிருமபலவினசொலொடுமபுகழநதேத்தியிரநதுகொண்டே.

(இ - ள்.) இரும பலவின செய மருதூர எனனா தம
இதயங்கள் போல இருபடி அல - பெரிய பலாமரங்கையு
டைய வயலகளாலே சூழப்பட்ட மருதூர என்று சொல்லாத
வாகளுடைய நெஞ்சங்களைப்போல (உங்கள் நெஞ்சங்களும்)
இருமபலல,—இன்னலது தீர வேணடிடின - துன்பம் நீங்க
வேணடின,—இவ உலகு உள்ளிரா - இவவுலகத்தினகண
உள்ளவர்களே,—உமபல இன்பம் இலை ஆயினும் - யானையை
யுடைய இன்பம் இல்லையாயினும்—அஞ்ச எழுததை உனனி
இரும்-பஞ்சாகூரத்தைச் சிந்தித்திருங்கள்—பல இன சொல

லொடும் புகழ்நது ஏததி இரநதுகொண்டு - பலவாகிய இனிய
சொற்களோடும் புகழ்நது துதிததுயாசிததுக்கொண்டு. எ - று

இரவி தநந துமபரவையைச்சுநதரரெயதசசெனறே

னீரவிதனஞ்சயனறிங்களங்கண்ணனெழிற்கருமப

யிரவிதனமபுணருமமருதூரனீணையடியை

யிரவிதனங்களறுததுயிவாழுக்கெனனெஞ்சமே

(இ - ள) இரவு இதம நநதம பரவையைச சுநதரா எய
தச் செனறேன - இராதகிரியிலே அனபு மிகுகினற பரவை
யாரைச சுநதரமூாதகிராயனா அடையும்பொருட்டுத தூது
போனவராயும்—இரவி தனஞ்சயன திங்கள அம கண்ணன -
சூரியனும் அககினீயும் சநதிரனுமாகிய அழகிய கணகனீயு
டையவராயும்—எழில கரும பயிரவி தனம புணரும மருதூ
ரன் - அழகையுடைய கரிய உமாதேவியாருடைய முலைகளைப
புணாகினற மருதூரையுடையவராயுமுள்ள சிவபெருமானு
டைய—இணை அடியை இர - இரண்டுதிருவடிகளையும் இரப
பாயாக—விதனங்கள் அறுதது உயிர் வாழுக்கெகு - துயரங்
கனையொழிதது உயிர்வாழ்தறபொருட்டு,—என நெஞ்சமே -
எனமனமே. எ - று (எச)

எனனாவருநதக்கழுநீர்க்கிடங்கெங்கும் கறவை

யெனனாவருநதமலாமருதூருநறையீசநம

வெனனாவருநதமிழாறறுதிப்பேனபயனெய்துவதிங்

கெனனாவருநதனமைவல்லியமாவுணக்கெனனிடததே

(இ - ள) என நா வருநத - எனனுடைய நாக்கு வருந
துமபடி—கழுநீர்க் கிடங்கு எங்கும் ஈன கறவை என ஆ அரு
நதம மலா மருதூர் உறை ஈச நம எனனா - செங்கழுநீரையு
டைய குளமெங்கும் ஈனற கறவையெனப்படும பசுக்கள்
உண்கினற பூக்களையுடைய மருதூரினகண எழுநதருளியிரா
கினற சிவபெருமானே வணக்கம் என்று—அரும தமிழால்

துதிப்பேன - அருமையாகிய தமிழினாலே துதிப்பேன, —
ஆ வல இயமா - ஆ வலிய இயமனே, —என்னிடத்து வருந
தனமை உனக்கு இவகு .எய்துவது பயன் என - என்னிட
த்து வருநதனமையினாலே உனக்கு இவகே வருவதாகிய
பயன் யாது! எ - று (எடு)

இடத்தேயுமையைவைத்தோனமருதூருறையெந்தைவனம
யிடத்தேயுமையணைணையுதைத்தோன வெறபினிங்ஙனெ
ளித்தேயுமையவரப்பெற்றதுநன்றியினறேநதியமுத [நக
கிடத்தேயுமையவையதிபாரவிளமுலைக்கே

(இ - ள) இடத்தே உமையை வைத்தோன - இடப்பா
கத்திலே உமாதேவியாரை வைத்தவரும்—மருதூர் உறை
எந்தை - மருதூரின்கண எழுந்தருளியிருக்கின்ற எமது பிதா
வும்—வல மயிடத்து ஏயும் மை வண்ணனை உதைத்தோன
வெறபின - வலிய ஒருமைக்கடாவினமேலே பொருந்திய
கருநிறத்தையுடையவனாகிய இயமனை உதைத்தவருமாகிய
சிவபெருமானுடைய மலையின்கண்ணே—இங்ஙன எங்களித்
த்தே உமை வரப்பெற்றது நன்றி - இப்படி எங்களித்ததே
உமை வரும்வண்ணம் பெற்றது நனமையாம், —இன்று
ஏந்திய முத்து அதிபாரம் இளமுலைக்கு இட - இப்பொழுது
(நீர் கையுறையாகத்) தாங்கிய முத்துமாலையை அதிகபாரத்தை
யுடைய இளமையாகிய தனங்களித்தது அணிய—ஐயம்
இடை தேயும் - (உண்டோ இன்றோ எனினும்) ஐயத்தையு
டைய இடையானது தேயநதவிடமே எ - று. [பாங்கி கையு
றைமறுத்தல்] (எசு)

முலையம்புலவிறைபங்காக்ககாளாமுதனம்ருதூர்
முலையம்புலகங்கொளினுங்குன்றமுனறனமொயகுழனின்
முலையம்புலவிகெடத்தழுவேமதனமூனறம்பெய்தான
முலையம்புலவுமினியாவிடீலமுடித்ததிடமே.

(இ - ள்.) முலை அம புலம இறை பங்கா - முலலை நில ததுக்குத் தலைவராகிய விட்டுணுவைப் பாகத்திலுடையவ ரும்—கங்காளா - முழுவெலும்பையணிந்தவருமாகிய சிவபெ ருமானுடைய—முதல மருதூர - முதனமையாகிய மருதூரின கண்ணே,—முலை அமபு உலகம் கொள்ளினும் குன்ற மன்றல் மொய குழல - கற்பானது சமுத்திரசலம் உலகத்தைக்கொள ளினும் அழியப்பெறாத மணத்தையுடைய நெருங்கிய அளக தையுடைய பெண்ணே,—நின் முலை அம புலவி கெடத் தழுவேம் - உன்னுடைய தனங்களை அழகிய புலவி நீங்கும் வண்ணம் அணைகின்றிலேம,—மதன மூன்று அமபு எய தான - மனமதன (தாமரை சூதம் அசோகமென்னும் முதன) மூன்று பாணங்களைத் தொடுத்தான,—முலை அமபு உலவும் - முலலையாகிய (நானகாம) பாணம் (வந்த) உலவுகின்றது,— இனி நீலம் ஆவி முடித்திடும் - இனி நீலோற்பலமாகிய ஐந தாமபாணம் உயிரைக் கொன்றுவிடும் எ - று [தலைவன தலை விகுத்த தன வருத்தங்கூறல்] (எஎ)

முடியப்படுவலைவீசம்பரவவெமமுப்புரவா
முடியப்படுகிணைதொட்டவனேமருதூரமுனனேய
முடியப்படுபுலித்தோலரைமேவுமுதலவவெனனை
முடியப்படுபிறவிககடலவீழமுனிந்தனையே.

(இ - ள்.) முடியப்படு வலை வீசம்பரவ - முடியப்பட்ட வலையை வீசுகின்ற பரவரே,—வெம முப்புரவா முடியப்படு கிணை தொட்டவனே - கொடுமையாகிய முப்புரங்கையுடையவசுரா இறக்குமபொருடிக கொல்கின்ற அம்பை எயத் வரே,—மருதூர - மருதூரையுடையவரே,—முனனேய-அநா தியாயுள்ளவரே,—அப்பு முடி அடு புலித் தோல அரை மேவு முதலவ - கங்கைநீர் முடியிலும் கொல்கின்ற புலித்தோல அரையிலும் பொருந்திய முதலவரே,—எனனை முடியப் படு

பிறவிக் கடல் வீழ முனிந்தனை - எனனை முழுமையும் அமுந்
துகின்ற பிறவிக்கடலிலே விழுமவண்ணம கோபித்தீர்.எ - று

முனியாயமானுடாககாவநதகனைமுனிநதவனே
முனியாயமானதமிழ்மருதூருறைமுக்கணநின்
முனியாயமாலையெனநேததுகைக்கனபுமுறறுவித்து
முனியாயமாநிலத்திற்பிறவாமைநமமுனவினையே.

(இ - ள) முன நியாயம மானுடாககு ஆ அநதகனை
முனிநதவனே - முன்னே நியாயததையுடைய-மனிதருக்காக
இயமனைக கோபித்தவரே,—முனி ஆயம ஆன தமிழ் மரு
தூர் உறை முக்கண - அகத்தியமுனிவரது பேரூகிய தமிழை
யுடைய மருதூரினகண எழுநதருளியிருக்கின்ற மூன்றுகண
களையுடையவரே,—நின் முனி யாய அமால் ஐயுன் என்று
ஏததுகைக்கு - உமமைச சிந்தித்து மாதாவே அநத விட்டுணு
வுக்குப் பிதாவே என்று துதிகுமபொருட்டு—அனபு முறறு
வித்து - அனபை முதிர்வித்து,—அம மா நிலத்தில பிறவாமை-
அழகிய பெரிய பூமியினகண்ணே(அடியேநகள இனிப்) பிற
வாமைப்பொருட்டு—நம முன வினை முனியாய - நமது முன
னைவினையைக கோபித்தருளும் எ - று. (எக)

வினையகலவித்தெனனையாண்டிடவேண்டும் விரைமலாககா
வினையகலவித்தககணணிபங்காநடமெயப்பயில
வினையகலவித்தனமாதாககுமோகமவினைத்தருளாக
வினையகலவித்தலைவாமருதூர்ஹமமிடறறவனே.

(இ - ள) வினை அகலவித்து எனனை ஆண்டிடவேண்
டும்-வினைகளையொழிவித்து எனனை ஆண்டருளவேண்டும்,—
விரைக காவி மலா நை அகல வித்தகம கணணி பங்கா - மண
ததையுடைய கருங்குவனைமலா தளரப்பெற்ற அகன்ற சதூர்
பபாட்டையுடைய கணகையுடைய உமாதேவியாருடைய
பாகரே,—நடம மெய் பயில அவிய - கூத்தினகண்ணே

திருமேனியிலே பயிலாநின்ற அபிரயங்களையுடையவரே,—
கலவி தனம மாதாககு மோகம விளைததருள கவின் ஐய - மலை
யைப்போலும் பருமையாகிய முலைகளையுடைய பெண்களு
க்கு மோகத்தை விளைவித்தருளிய அழகையுடைய ஐயரே,—
கலவித் தலைவா - கலவிகுத் தலைவரே,—மருதூர மை மிடற
றவனே - மருதூரினகண எழுந்தருளியிருக்கின்ற கரிய கழு
ததையுடையவரே. எ - று (அ௦)

அவனியம்பாரமுலகாலவிசம்பாயெங்குமானவனே
யவனியம்பானமுப்புரமெரித்தாயதென னணிமருதூ
ரவனியம்பாவித்தெனைவாவெனவடாததநதகனூ
மவனியம்பாமுனருளபுரியாயுன்னடைக்கலமே

(இ - ள) அவனி அம்பு ஆ அழல கால விசம்பு ஆய
எங்கும் ஆனவனே - டுடியும் நீரும் நிறைந்த அக்கினியும்
காற்றும் ஆகாயமுமாய எங்குமாயவரே,—அ வனி அம்பால
முப்புரம் எரித்தாய - அந்த அக்கினியாகிய அம்பினாலே முப
பரங்கனையும் எரித்தவரே,—தென அணி மருதூர - அழகிய
அலங்காரததையுடைய மருதூரையுடையவரே,—அந்தகன
ஆம் அவன என அனியம் பாவித்து அடாதது வா என இயம்
பாமுன அருள புரியாய - இயமனாகிய அவன எனனை வேற
கப பாவித்துப் பொருது வாவென்று சொல்லாமுன அருள்
செய்யும்—உன அடைக்கலம் - உமக்கடைக்கலம் எ - று ( )

கூலங்காமனநதநதுகூற்றுவனரேற்றநிடுங்காலத்தடைக்க
கலங்காமனநதநதருமருதூரையகஞ்சத்தனப
கலங்காமனநதமுராநிதொழுஞ்சிவகாமமெனூங்
கலங்காமனநதவிழித்தவனேகறைக்கநதரனே

(இ - ள) கூற்றுவன தோற்றிடும காலத்து அடைக்க
லம் - இயமன்றேன றும்பொழுது (உமக்கு) அடைக்கலம்,—
கலங்கா மீனம் தந்தது கா - அஞ்சாத மனத்தைத் தந்தது காத்த

ருளும், —மன நநது அம தரு மருதூர ஐய - நிலைபெற்ற சங்கு
களை கீர் தருகின்ற மருதூரினகணெழுந்தருளியிருக்கின்ற
பிதாவே, —கஞ்சத்தன பகல அம கா மன நநதம் முராரி
தொழும் சிவ - பிரமனும் சூரியனும் அழகிய கற்பகககாவுககர
சனகிய இநதிரனும் நமமுடைய விட்டுணுவும் வணங்குகின்ற
சிவனே, —காமம் எனும் கலம் காமன நநத விழித்தவனே -
காமமென்பபடும ஆபரணத்தையுடைய மனமதன கெடுமவ
ணணம் விழித்தவரே, —கறைக கநதரனே - கரிய கழுததை
யுடையவரே எ - று (அஉ)

கநதரவையனயனமாலென்றிநதுகணபதிவேற
கநதரவையனபுகழ்மருதூரகரியதிருக
கநதரவையம்புகுநதவனேமதனகாயங்கன
கநதரவையம்பெயதாலுயயுமோவென்றனகாதலியே.

(இ - ள) கநதரம் வையன - மேகமாகிய வாகனத்தை
யுடைய இநதிரனும்—அயன மால - பிரமனும் விட்டுணுவும்—
என்று இநது - சூரியனும் சநதிரனும்—கணபதி வேல கநதா
அவ ஐயன புகழ் மருதூர - விநாயகக்கடவுளும் வேலாயுதந
தையுடைய முருகக்கடவுளும் அவவையனரும் புகழ்கின்ற,
மருதூரையுடையவரே, —கரிய திருக கநதர - கரிய அழகிய
கழுததையுடையவரே, —ஐயம் பூசுநதவனே - பிணைப்புருந
தவரே, —மதன காயம் கனகம தர ஐயம்பு எய்தால் - மனம்
தன உடம்பு பொன்போலுநதேமலைத் தருமவணணம் ஐநது
பாணங்களையுந தொடுத்தால், —என தன காதலி உயயுமோ -
என்னுடைய தலைவி உயவாளா! எ - று [தலைவன முன்னிலை
யாகப் பாங்கி கூறல.] (அங)

காதலையானினனடியேவணங்ககருதுகின்ற
காதலையானினனநதீகிலனகாணினிககாலனெனமேற

காதலையானிபுறநதோற்றிமாற்றிக்கரையரமபைக
காதலையாநிறகுநதெனமருதூரவெனகணமணியே.

(இ - ள்.) கா - காததருளும்,—தலையால நின் அடியே வணங்குக கருதுகின்ற காதலை யான இன்னம தீர்கிலன் - தலையினாலே உமமுடைய திருவடிகளையே வணங்கும்பொரு டடு நினைக்கின்ற ஆசையை நான இன்னமும் நீங்குகின்றி லேன;—இனிக காலன் எனமேல காதலை - இனி இயமன் எனமீது பொருதலை—ஆனின் புறம தோற்றி மாற்று - இடப ததின முதுகிலே தோன்றி நீக்கியருளும்;—இக்க அரை அர மபைக கா தலையா நிறகும தென மருதூர - கரும்புகளையுரிஞ் சுகின்ற வாழைகளையுடைய சோலைகள் முதனமையாய நிற்கி னற அழகிய மருதூரையுடையவரே,—என கணமணியே - எனனுடைய கணமணியே. எ - று. காண அசை. (அச)

கணடரவநதங்குகாடடிருவீருங்கதிராமறைவுங்
கணடரவநதனிபோவதிங்கேதங்கிக்காலையிற்போங்
கணடரவநதமொழிபங்களைததென்னங்காமருதூரக்
கணடரவநதனைசெய்தூரபுகுமினகவலையற்றே.

(இ - ள்.) கணடரவம் தங்கு காட்டு - சிங்கம் இருக்கி னற காட்டிலே—இருவீரும கதிரா மறைவும் கணடா-நீங்களி ருவீரும சூரியனுடைய அஸ்தமயனததையும் கணடாகள்;— தனி போவது அவம் - தனியே போதல வீணாகும்;—இங்கே தங்கிக் காலையில போம் - இவவிடத்தே இருநது காலையிலே போங்கள்,—கண்டு ஈர வநத மொழி பங்களை - கறகணடை வெலலுமவண்ணம் தோன்றிய சொல்லையுடைய உமாதேவி யாருடைய பாகராகிய சிவபெருமானை—தென்னங்கா மருதூ ராககண - தென்னஞ்சோலைகளினாலே சூழப்பட்ட மருதூரி னிடத்தே—தீர வநதனை செய்து - (வருத்தந) தீர வழிபாடு

செய்து—கவலை அற்று ஊர் புகுமின - கவலை நீங்கி ஊருக்
குப் போங்கள். எ - று [வருநது விலக்கல] (அரு)

வலையம்பரிகருங்கடற்றுறைவாகறைவாளரவ
வலையம்பரிகரும்புயத்திற்கொண்டாயமருதூரசே
வலையம்பரிகருமிசையேயசையமதுரைவநதாய
வலையம்பரிகருவிலவாங்கினுண்டோவெனமகட்குயிரே.

(இ - ள) வலை அம்பு அரிக்கும் கடற்றுறைவா - வலையி
னாலே சலத்திலே (மீனை) அரிக்கின்ற பரவவுருக்கொண்ட
வரே,—கறை வாள அரவம வலயம் பரிகரும் புயத்தில
கொண்டாய் - நடுசையுடைய ஒளிபொருந்திய பாம்பாகிய
வாகுவலயத்தைத் தாங்காநின்ற புயத்திலேகொண்டவரே,—
மருதூர் அரசே - மருதூருக்கு நாயகரே,—வலயம் பரிகரு
மிசையே அசைய மதுரை வநதாய - வலயம் குதிரையின
மீது அசையும்வண்ணம் மதுரையினகண் எழுந்தருளிவநத
வரே,—வல ஐயம்பா இக்கு வில வாங்கின் - வலிய ஐந்தூபா
ணங்கையுடைய மனமதன கருப்புவிலை வளைகின்—என
மகட்கு உயிர் உண்டோ - எனனுடைய மகளுக்கு உயிரு
ண்டோ. எ - று. [செவிலியிரங்கிக கூறல] (அசு)

மகவானரமபையாசநதிரசூரியாமாமுனிவோ
மகவானரமபுவிபோற்றுங்கவுரிமருவியவா
மகவானரமபுயனமாயோனெருங்கமருங்கிறகொண்ட
மகவானரமபையங்காமருதூரக்கொன்றைமாலையரே

(இ - ள.) மகவான - இநதிரனும்—அரமபையா - தேவ
மகளிகளும்—சநதிர சூரியா-சநதிர சூரியாகளும்—மா முனி
வோ - பெரிய முனிவர்களும்—மகம் வானா - யாகத்தின்
விருப்பையுடைய தேவர்களும்—அம்புவி போற்றும்-பூமியிலு
ள்ளவர்களும் துக்கின்ற—கவுரி மருவிய வாமம் கவானா -
உமாதேவியா பொருந்திய இடத்தொடையையுடையவா—

அம்புயன் மாயேன நெருங்க மருங்கில் கொண்ட மகவான -
 பிரமாவையும் விட்டுணுவையும் நெருங்கும் வண்ணம இரண்டு
 பக்கத்தினும் கொண்டருளிய ஒளியையுடையவா—அரம்பை
 'அம கா மருதூரக் கொன்றை மாலையா - வாழைச்சோலைகளி
 னாலே சூழப்பட்ட மருதூரினகணெழுந்தருளியிருக்கின்ற
 கொன்றைமாலையையுடையவராகிய சிவபெருமான. எ-று. ( )

மாலையம்போருகநோககுங்கணணுனைமதியங்கொன்றை
 மாலையம்போருகநேதோறுநதரித்தமனரூடியையபுன
 மாலையம்போருகநதந்நாளிரணியனமாபகழநத
 மாலையம்போருகஞ்சூழமருதூரனைவந்திப்பனே.

(இ - ள்.) மால ஐயம்போர உக நோககும கணணுனை -
 மயக்கத்தைச் செய்கின்ற ஐந்துபாணங்களையுடைய மன்ம
 தன பொடியாகும்வண்ணம பாரததருளிய கண்ணையுடைய
 வரும்—மதியம கொன்றை மலை அம்பு ஒருகநேதோறும தரி
 தது மன்று ஆடியை - சந்திரனையும் கொன்றைமாலையையும்
 கங்கைநீரையும் ஒரோருகநேதோறும அணிந்து கனகசபையி
 னகண்ணே நிருத்தஞ்செய்பவரும்—புல மலை அம போர
 உகநது அநநாள இரணியன மாபு அகழநத மால ஐ - புலவிய
 மலைப்பொழுதினகண அழகிய போரை மகிழநது அநநா
 ளிலே இரணியனுடைய மாபைப பிளநத விட்டுணுவுக்குக்
 கடவுளும்—அம்போருகம் சூழ் மருதூரனை - தாமரைமலர்கள்
 சூழநத மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானே—வந்தி
 ப்பன் - (யான) வழிபடுவேன. எ - று (அஅ)

வந்திக்குமாதரபததாதித்தததனமனமகிழ்நது
 வந்திக்குமாதரமராவதிதொழுமனனனெனலலு
 வந்திக்குமாதரக்கன்றருநதுமருதூரனமன
 வந்திக்குமாதரப்போதணுகாதென னுளவைகுவனே.

(இ - ள்.) வந்திக்கும் ஆதரம பததா சித்தத்தன - வழிபடுகின்ற விருப்பததையுடைய அனபாகளது சித்தத்தினுள்ளவரும்—மனம மகிழ்நது வந்தது இக்கு மாதா அமராவதி தொழும் மன்னன் - நெஞ்சம உவந்தது வந்தது இப்பூமியின்கண்ணே அழகையுடைய அமராவதியினுள்ளவாகள வணங்குகின்ற நாயகரும்—நெல இக்கும உவந்தது ஆதரம கன்று அருந்தும் மருதூரன் - நெல்லையும் கரும்பையும் மகிழ்நது பசுக்களும் கூட்டமாகிய கன்றுகளும் உண்கின்ற மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமான, —நமன வந்திக்கும் மாதரம போது அணுகாது - இயமன நோய் செய்கின்ற பெரிய அசசததையுடைய காலத்தின்கண் அணுகாதவண்ணம், —என்னுள் வைகுவன் - என்னுள்ளே எழுந்தருளியிருப்பா. ௭-று. (அக)

வையம்புரநதரமாலங்கிவினமலைமாசணநாண
வையம்புரநதராவானவாபாக்யனமாமறையி
வையம்புரநதரமாறப்படைத்தனாமாமதுரை
வையம்புரநதரசாணமருதூராதமவலவமே.

• (இ - ள்) வை அடிபு அங்கி உரம தரன் மால - கூாமையும் பாணமும் (முறையே) அக்கினியும் வலிமையைத் தரித்தவராகிய விட்டுணுவுமாம், —வில மலை - வில மேருமலையாம், —நாண மாசணம் - நாணி பாம்பாம், —வையம் புரநதரா வானவா - தோ இந்நிரும் தேவருமாம், —பாரு அயன் - சாரதி பிரமனும், —மா மறை - குகிறைகள் வேதங்களாம், —இவை அம் புரம் தரம் மாறப் படைத்தனா - இவைகளை அழகிய முப்புரங்களும் வலிமை நீங்கும்பொருட்டுப் படைத்தருளினா, —மா மதுரை வையம் புரநது அரசாள மருதூராதம் வலவம் - பெரிய மதுரையின்கண்ணேழுந்தருளியிருந்து பூமியைக் காத்து அரசாண்டருளிய மருதூரையுடைய சிவபெருமானது வலவம் இது. ௭ - று. (க௦)

வல்லியமாமனதளுடையானமருதூரன்வளளி
 வல்லியமாமனமுருகன்பிதாமுமலங்களென்னும்
 வல்லியமாமனொழித்தெனையாளுமெனமாடழனிநீ
 வல்லியமாமனததுண்ணினையாயகொலவரத்தினையே.

(இ - ள்.) வல்லியம் மா மன அதள் உடையரன் - புலியினது பெரிய நிலைபெற்ற தோலாகிய உடையையுடையவரும்-- மருதூரன் - மருதூரையுடையவரும்—வளளி வல்லி அம்மாமன-வளளியென்னும் பெயரையுடைய கொடிபோல்வாளுககு அழகிய மாமனும்—முருகன் பிதா-முருகக்கடவுளுக்குததநதையாருமாகிய சிவபெருமான—முமலங்கள் எனனும் வல்லி அம்மாமல நெகிழ்த்து-மூன்றம்மலங்களெனப்படும விலங்குகள் அழககாவண்ணம் பிரித்தது—எனனை ஆளும - எனனை ஆண்டருளுவா;—வல இயமா இனி நீ என மாட்டு வரத்தினையெனத்தள நினையாயகொல - வலிய இயமனே இனி நீ எனனிடத்தது வருதலை உன்னெஞ்சிலே நினையாயபோலும். எ-று. ( )

வரப்புடைககுஞ்சிசசடையானகுவினைமதுவொழுகி
 வரப்புடைககுஞ்செறுமாமருதூரவெறபமங்கைதனபால
 வரப்புடைககுஞ்சிங்கங்கங்குலினவாரலைவலலெழிலி [யே.
 வரப்புடைககுங்கொங்கையாதலின வேண்டமவரைவினி

(இ - ள்.) வரம் அப்பு உடைக் குஞ்சியான - மேலாகிய நீரையுடைய குஞ்சிசசடையையுடைய சிவபெருமானது— குவினை மது ஒழுகி வரப்பு உடைக்கும் செறு மா மருதூர வெற்ப - குவினைமலரினின்றம் தேனொழுகி வரம்புகளையுடைக்கின்ற வயலகளினாலே சூழப்பட்ட பெரிய மருதூரிலுள்ள மலையையுடைய தலைமகனே,—மங்கை தன பால வரச் சிங்கம் புடைக்கும்-தலைமகளிடத்தது நீ வரச சிங்கங்கொலலும்,— கங்குலின் வாரலை - இரவிலே வாராதொழி,—வல எழில இவரக கொங்கை புடைக்கும் - குதாடுகருவியினது அழகு

செறியுமவண்ணம் தனம் வீங்கும்,—ஆதலின இனி வரைவு
வேணமெ - ஆதலால இனி விவாகம் வேணமெ. எ - று
[பாங்கிவரைவு முடுக்கம்] (கஉ)

இனியமனசுகதலிலலைநெஞ்சேமனறலீங்கமலத
தீனியமனசுகதனபோறறுமபிரானமருதூரிறையா
மினியமனசுகதமபோநதிடுங்கண்டனிலங்குபொற்று
ளினியமனசுகருதிப்பொருளோடுமிறைஞ்சுவனே.

(இ - ள்.) இனி யமன நசுகதல் இலலை - இனி இயமன்
விருமபுதலிலலை,—நெஞ்சே - மனமே,—மனறல ஈரம் கமல
தகின நியமன அசுகதன போறறும பிரான - மணததையு
டைய குளிர்நத தாமரைமலராகிய கோயிலையுடைய பிரமா
வும் விட்டுணுவுந துதிககினற கடவுளாயும்—மருதூர இறை
ஆம் இனிய மன் - மருதூருக்கு நாயகராகிய இனிய தலைவ
ரும்—நசுக உதம போநதிடும கண்டன - நஞ்சாகிய நீர் தங்கு
கினற கழுததையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—
இலங்கு பொன தாளின - விளங்குகினற பொனபோலுந
திருவடிகளிலே—இயம மன அச சுகருதிப் பொருளோடும
இறைஞ்சுவன - ஒலி பொருநதிய அநதவேதத்தினது பொரு
ளுடனே வணங்குவேன. எ - று. (கக)

இறையாமலகங்கையானமருதூரனிணையடியை
யிறையாமலகமெனககணடிழைஞ்சுவனெனகவிபாழ்க
கிறையாமலகமகிழ்வுறப்பாடுவனிங்கியமற
கிறையாமலகணடிததெனமேலவருவதியல்பல்லவே.

(இ - ள்.) இறை - கடவுளும்—ஆமலம் கங்கையான-பரி
சுததமாகிய கங்கையையுடையவரும்—மருதூரன் - மருதூரை
யுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—இணை அடியை -
இரண்டுதிருவடிகளையும்—இறை ஆமலகம் எனக கண்டு
இறைஞ்சுவன - கையினுள்ள நெலல்ககனிபோலத தரிசித்தது

வணங்குவேன, — என கவி பாழ்க்கு இறையாமல - எனனு
 டைய பாட்டுக்களை வீணுககிறைககாது—அகம மகிழவு உறப
 பாடுவன் - மனம மகிழ்ச்சியடையும்வண்ணம பாடுவேன, —
 இங்கு 'இயமறகு இறை யாம அல - இங்கே இயமனுக்குச்
 சிறுமையுடையேம நாமலல;—கண்டிதது எனமேல வருவது
 இயலபு அல்ல - கண்டிதது எனமீது வந்தல (அவனுக்கு)
 முறையன்று. எ - று (கச)

இயலுமிசையும்பயினமருதூரநதாதியினனருளா
 வியலுமிசையும்பரிசினநேங்கிடலெயதவ்வ
 னியலுமிசையுவி துமுடிப்பாயிறகுப்போலவெங்க
 னியலுமிசையும்பாதமபுகிநீயுவிருநகிடவே.

(இ - ள) இயலும் இசையும் பயில மருதூர இறை இன
 அருளால் - இயற்றியும் 'இசைத்தமிழும் பயிலாநின்ற மரு
 தூரினகண்டுநந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானது இனிய
 கருணையிலே இசையும் பரிசும் இயலும் - (நீ) உடன்படும்
 பரிசும் பொருந்தும்;—நின்று ஏங்கிடல - நின்று இரங்கா
 தேன்—இவண இயலும் இசையும் எய்த—இவவுலகத்திலே ஒழு
 க்கும் கீததியும் அடையும்பொருட்டும்—இங்குப்போல எங்
 கள இயலும் நீயும் மிசை உமபாதம பதி இருநகிட - இங்கே
 போல எங்கள் பெண்ணும் நீயும் மேலுள்ள தேவருலகத்தி
 லும் வாழும்பொருட்டும்—இது முடிப்பாய - இவவிலகத்தை
 முடிக்கக்கடவாய். எ - று [வரைவெதிரகோடல] (கரு)

இருவரும்பன்னமலாவாவியிறசெலினீரங்கமுநீ
 ரிருவரும்பன்னனின்னகண்கண்டுவாடுமிருளெனககு
 ளிருவரும்பன்னநெருங்கியகாவிலியானசெலவனீ
 யிருவரும்பன்னகப்பணமருதூரநெழிலவரைககே

(இ-ள) இருவரும் மலா பன்ன வாவியில் செலின-நாமி
 ருவரும் பூக்களைக் கொய்யும்பொருட்டு வாவியிலே போவே

மாயின, — ஈாம் கழுவீ இரு அருமபு அன்ன நின் கண கண்டு வாடும - குளிர்மையாகிய குவணியினது பெரிய அருமபுகள் (தமமைபு) போன்ற உன்னுடைய கண்களைக் கண்டு வாடும; — இருள் எனக் குளிர் வரும் பன்னம நெருங்கிய காவில யான செலவன் - இருளென்று சொல்லுவண்ணம குளிர்மை வருகின்ற இலைகள் நெருங்கிய சோலையிலே நான போவேன், — நீ இரு - நீ (இங்கே) இரு, — அரும் பன்னகம் பூண மருதூரன் எழில வரைககு - அரிய பாம்பாகிய ஆபரணத்தையணிந்த மருதூரையுடைய சிவபெருமானது அழகையுடைய மலையினிடத்து எ - று. [பாங்கி தலைவியைக் குறியிடத்துயத்துநீங்கல.]

வரைவிலங்கையனறனதருடு முத்துமறநதிருநத
வரைவிலங்கையன மருதூரன் வெறபின்வடிவ்தென்ன
வரைவிலங்கையநதருஞ்சிறநிடைச்சிக்குமன்னறகுமிவ
வரைவிலங்கையனறடாததானுந்தேவியுமானீனவே

(இ - ள) வரை வில அம கையன் - (மேரு) மலையாகிய விலலையேந்திய அழகியகையையுடையவரும்—தனது அஞ்ச எழுத்தது மறநது இருந்தவரை விலங்கு ஐயன் - தமமுடைய பஞ்சாஃகூரத்தை மறநதிருந்தவர்களை விலங்குகின்ற கடவுளும்—மருதூரன் வெறபின் - மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய மலையின்கண்ணே—இது என்ன வடிவு-இது என்ன அழகு!—வரைவு * இல - 'ரிர்விலலை, —அங்கு ஐயம் தரும் சிறு இடைச்சிக்கும மன்னறகும் - அங்கே ஐயத்தைத் தருகின்ற சிறிய இடையையுடைய தலைமகளுக்கும் தலைமகனுக்கும்—இவ்வரைவு இலங்கை அன்று அடாததானும் தேவியும் மானீன் - இம்மணம் இலங்கையை அந்நாளிலே பொருதவனாகிய இராமனையும் (அவன்மனைவியாகிய) சீதையையும் போன்றன எ - று. [செவிலி நறறாயக்கிருவா காதலையும்றிவித்தல] (௬௭)

மானததரையரைவனபுலித்தோலரைவட்டறுதத
 மானததரையரைததென்மருதூரரைமாமலரோன
 மானததரையரைவாழ்ததிவணங்குமினவானததரு
 மானததரையரைவைப்பரப்பாறசிவமண்டலத்தே.

(இ - ள்.) மான அததரை - மாணையேநதிய கையைபுடையவரும்—அரை வல புலித்தோலரை - அரையினகண்ணே வலிய புலித்தோலையுடையவரும்—வட்டறுதத மான அத்து அரையரை - (தமககு இவ்வளவென்று வரையறுத்த உமாத்தே வியா பொருநதிய சிவப்பாகிய பாதியையுடையவரும்— தென மருதூரரை - தென மருதூரையுடையவரும்—மா மல ரோன மா நததா ஐயரை - பெரிய தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமணுகும் பெரிய சங்கையுடைய விட்டுணுவுக்கும் தந்தையாருமாகிய சிவப்பெருமானை—வாழ்த்தி வணங்குமின - துதி தது வணங்குகள்;—வானத்தரும் மானத தரையரை அப்பால சிவமண்டலத்தது வைப்பா - தேவர்களும் நானுமவண்ணம பூமியினுள்ளோரை அப்பாலுள்ள சிவலோகத்தின்கண்ணிருத்தியருளுவா. 'எ - று. (௬௮)

மண்டலமுண்டவன்கண்டறியாதவனவண்டமிழ்க்க
 மண்டலமுண்டமுனிமுதலாலவணங்குமையன
 மண்டலமுண்டக்ககாடுகுகும்மருதூரனமுக
 மண்டலமுண்டனபுசெயநெஞ்சமேயஞ்சனமாவீணக்கே

(இ - ள்) மண்டலம் உண்டவன்கண்டு அறியாதவன - பூமியையுண்டவராகிய விட்டுணுவும் கண்டறியாதவராயும்— வள தமிழ் கமண்டலம் முண்டம் முனி முதல நாலவா வணங்கும் ஐயன - வளம் பொருநதிய தமிழை வளாதத கழண்டலதையுடைய திரிபுண்டரத்தைத் தரித்த அகத்தியா முதலாகிய நான்குமுனிவர்கள் வணங்குகின்ற கடவுளாயும்—மண்டு அலம் முண்டகம் காடு உழக்கும் மருதூரன் - நெருங்கிய கல

பபை தாமரைக்காட்டை உழகருகின்ற மருதூரையுடையவ
ராயுமுள்ள சிவபெருமானது—முகம மண்டலம் உண்டு - திரு
முகமண்டலம் உண்டு;—அனபு செய நெஞ்சமே - அனபு
செயவாயாக மனமே;—மா வினைக்கு அஞ்சல - பெரிய வினை
களுக்கு அஞ்சாதொழி. ஏ - று. (கூக)

மாவின்லங்ககலசசெற்றமாறங்குவாமபங்கா
மாவின்லங்கனிநீர்செந்நெற்பாயமருதூராமலை
மாவின்லங்கவளைத்தவாபாதமவணங்கினாகரு
மாவின்லங்கலங்கற்றேளிலவாழுமலாததிருவே.

(இ - ள்.) மா இனல அங்கு அகலசசெற்ற மால தங்கு
வாமம பங்கா - யானையினுடைய துன்பம் அங்கே ஒழியும்
பொருட்டு (முதலையைக்) கொன்ற விட்டுணு தங்குகின்ற இட
ப்பாகத்தையுடையவரும்—மாவின் நல அம் கனி நீர் செந்
நெல் பாய மருதூரா - மாமரத்தினுடைய நல்ல அழகிய பழத்
தினது சாறு செந்நெற்பயிர்களுக்குப் பாய்கின்ற மருதூரை
யுடையவரும்—மலை மா வில் நலங்க வளைத்தவா - (மேரு)மலை
யாகிய பெரிய வில்லை முடங்குமவண்ணம் வளைத்தவருமாகிய
சிவபெருமானுடைய—பாதம் வணங்கினாகரு - திருவடிகளை
வணங்கினவர்களுக்கு—மாவின் அலங்கு அலங்கல தோளில்
வணங்கினையுடைய விளங்குகின்ற மாலையை அணிந்த புயத்தி
னகண்ணே—மலாத திரு வாழும், - தாமரைமலரிலிருக்கின்ற
இலகருமி வாழுவள். ஏ - று. (கூக)

மருதூரநாதியுரை முற்றுப்பெற்றது

திருச்சிற்றம்பலம்.